

Atles dels aucells nidificants a la finca pública de Galatzó

Ajuntament de Calvià
Mallorca

Atles dels aucells nidificants a la finca pública de Galatzó

Citació d'aquest treball: Muntaner, J. (ed.). 2023. Atles dels aucells nidificants a la finca pública de Galatzó. Grup Local SEO-Virot Balears i Ajuntament de Calvià

Redacció del textos: Jordi Muntaner, Mika Palmer, Carlota Viada, Paco Samblas, Víctor Delgado, Pere Dietrich, Miguel Ángel Pla, Catalina Florit, Gabriel Sabater, Sergio Redondo i Nuria Bosch (Grup Local SEO-Virot Balears)

Maquetació: Patrick Moussa (Grup Local SEO-Virot Balears)

Dibuixos: credits per Juan Varela (juanvarela.com)

Mapes: Miquel Perelló

Contacte del Grup Local SEO-Virot Balears: seo-virot@seo.org
SEO/BirdLife: www.seo.org

© 2023

Índex

Agraiments.....	4
Introducció.....	5
Característiques de la finca.....	6
Materials i mètodes.....	8
Resultats.....	11
Contingut de les fitxes d'espècies.....	14
Contingut dels mapes de distribució.....	16
Perdiu. <i>Alectoris rufa</i> . Perdiz roja.....	17
Milà <i>Milvus milvus</i> . Milano real.....	18
Àguila calçada. <i>Hieraetus pennatus</i> . Àguila calzada.....	19
Sebel·lí. <i>Burhinus oediconemus</i> . Alcaraván.....	20
Tudó. <i>Columba palumbus</i> . Paloma torcaz.....	21
Tórtera. <i>Streptopelia turtur</i> . Tórtola europea.....	22
Òliba. <i>Tyto alba</i> . Lechuza común.....	23
Mussol. <i>Otus scops</i> . Autillo europeo.....	24
Mussol banyut. <i>Asio otus</i> . Búho chico.....	25
Enganapastors. <i>Caprimulgus europaeus</i> . Chotacabras europeo.....	26
Puput. <i>Upupa epops</i> . Abubilla común.....	27
Formiguer. <i>Jynx torquilla</i> . Torcecuello euroasiático.....	28
Xoriguer. <i>Falco tinnunculus</i> . Cernícalo vulgar.....	29
Falcó. <i>Falco peregrinus</i> . Halcón peregrino.....	30
Capsígrany balear. <i>Lanius senator</i> . Alcaudón común.....	31
Corb. <i>Corvus corax</i> . Cuervo grande.....	32
Ferrericó blau. <i>Cyanistes caeruleus</i> . Herrerillo común.....	33
Ferrericó. <i>Parus major</i> . Carbonero común.....	34
Cabot de roca. <i>Ptyonoprogne rupestris</i> . Avión roquero.....	35
Coaric. <i>Aegithalos caudatus</i> . Mito común.....	36
Busqueret de capell. <i>Sylvia atricapilla</i> . Curruca capilotada.....	37
Busqueret capnegre. <i>Curruca melanocephala</i> . Curruca cabecinegra.....	38
Busqueret coallarg. <i>Curruca balearica</i> . Curruca balear.....	39
Reietó cellablanc. <i>Regulus ignicapilla</i> . Reyezuelo listado.....	40
Passaforadí. <i>Troglodytes troglodytes</i> . Chochín paleàrtico.....	41
Mèrlera. <i>Turdus merula</i> . Mirlo común.....	42
Papamosques mediterrani. <i>Muscicapa thyrrhenica</i> . Papamoscas mediterráneo.....	43
Rossinyol. <i>Luscinia megarhynchos</i> . Ruiseñor común.....	44
Pàssera. <i>Monticola solitarius</i> . Roquero solitario.....	45
Vitrac. <i>Saxicola rubicola</i> . Tarabilla europea.....	46
Gorrió teulader. <i>Passer domesticus</i> . Gorrión común.....	47
Titina d'estiu. <i>Anthus campestris</i> . Bisbita campestre.....	48
Pinsà. <i>Fringilla coelebs</i> . Pinzón vulgar.....	49
Verderol. <i>Chloris chloris</i> . Verderón común.....	50
Passerell. <i>Linaria cannabina</i> . Pardillo común.....	51
Trencapinyons. <i>Loxia curvirostra</i> . Piquituerto común.....	52
Cadernera. <i>Carduelis carduelis</i> . Jilguero europeo.....	53
Gafarró. <i>Serinus serinus</i> . Serín verdecillo.....	54
Sòl·lera boscana. <i>Emberiza cirulus</i> . Escribano soteño.....	55
Bibliografia.....	56

Agraïments

En primer lloc, SEO-Virot Balears vol agrair a l'Ajuntament de Calvià, propietari de la finca, el seu suport a la feina de camp i a l'edició d'aquest treball. Particularment, al regidor de Medi Ambient Rafael Sedano (2019-2023), al tècnic de l'Ajuntament Jaume Seguí i a l'encarregat de la finca Joan Salguero, per totes les facilitats donades.

Tota la feina s'ha duit a terme de manera totalment voluntària per part de socis i col·laboradors simpatitzants de SEO-Virot. Volem esmentar particularment Patrick Moussa, per tot el seu suport tècnic, Miquel Perelló, per fer els mapes de distribució de les espècies, i Víctor Martínez, que ha intervingut amb els seus sistemes de captació de sons.

Molt especialment, volem reconèixer el suport als trenta-un ornitòlegs voluntaris que, en major o menor mesura, han aportat el seu temps per fer possible aquest treball. Sense ells aquest atles no hagués estat possible.

Aquests voluntaris són, per ordre alfabètic del seu llinatge, els següents: Marc Anglada, Gabriel Bernat, Núria Bosch, Miguel Caballero, Mar Casas, Rafael Cruz, Carlos Daza, Víctor Delgado, Pere Dietrich, Catalina Florit, Domènec Garcies, Fátima Garrido, Xavier Gassó, Antonio Luque, Víctor Martínez, Patrick Moussa, Jordi Muntaner, Alejandro Nicoll, Steve Nicoll, Mika Palmer, Ana Pérez, Miguel Àngel Pla, Antoni Pons, Sergio Redondo, Miquel Àngel Reus, Francesca Riera, Gabriel Sabater, Francisco Samblas, Antoni Soler, Pedro Van Der Knoop i Carlota Viada.

Foto Ajuntament de Calvià

Introducció

El Grup Local SEO-Viroto Balears és un dels quaranta-tres grups locals de la Societat Espanyola d'Ornitologia (SEO/BirdLife). La nostra societat és una de les associacions més antigues d'Espanya, fundada el 1954, dedicada a l'estudi i a la conservació de les aus i els seus hàbitats amb la participació de les persones. És la representant a Espanya de la BirdLife International¹, formada per cent quinze organitzacions com la nostra, distribuïdes arreu del món, i que agrupa uns dos milions d'observadors d'aucells, investigadors i voluntaris.

En l'àmbit del conveni de col·laboració entre el nostre Grup Local i l'Ajuntament de Calvià, durant les primaveres de 2022 i 2023 es va dur a terme la feina de camp, amb voluntaris, de recollecció de les dades per fer l'**Atles dels aucells nidificants de la finca pública de Galatzó**. Aquest projecte ha consistit a cartografiar la distribució de les espècies d'aus que nidifiquen en aquesta finca pública, adquirida per l'Ajuntament de Calvià l'any 2006.

Els atles de distribució d'aucells i d'altres faunes es varen iniciar a la segona meitat del segle passat. Promogut per ornitòlegs anglesos, a començaments dels anys setanta es va crear l'European Ornithological Atlas Committee (EOAC), que va dictaminar les normes per confeccionar els atles d'aucells nidificants. El primer atles es va dur a terme a la Gran Bretanya i Irlanda (SHARROCK, 1976) i, a continuació, se'n varen publicar molts més en molts altres països. Actualment, es continuen fent i actualitzant, atès que és una eina molt interessant. A Mallorca i a Cabrera s'han confeccionat dos atles fent servir quadrícules UTM de 10x10 kilòmetres. El primer va cobrir el període 1983-1994 (AVELLÀ I MUÑOZ, 1997) i el segon el període 2003-2007 (GOB, 2010). Aquesta feina permet:

- Determinar amb molt de detall la distribució de l'avifauna nidificant, la qual cosa permetrà elaborar altres estudis de caire ecològic.
- Conèixer com n'ha variat la distribució, és a dir, si hi ha hagut disminucions o increments en el nombre de quadrícules ocupades per les espècies, si alguna ha desaparegut o si altres de noves han començat a nidificar, sigui per canvis naturals o artificials.
- Disposar d'una informació bàsica per a la gestió del territori i per a la protecció de les espècies i l'aprofitament dels recursos.
- Tenir un document educatiu i de divulgació científica.
- Promocionar l'ornitologia, el treball en equip i la ciència ciutadana.

Per tant, serà interessant repetir aquest atles passats uns anys, per veure quins canvis s'han pogut produir.

¹ BirdLife International és una organització no governamental (ONG) internacional, fundada el 1922, dedicada a l'estudi i a la protecció de les aus i els seus hàbitats. Està constituïda per una federació d'associacions democràtiques i independents que tenen els mateixos objectius envers les aus. Compta amb un únic representant a cada país i el 2023 agrupa cent quinze països de tots els continents. A Espanya, la Societat Espanyola d'Ornitologia (SEO/BirdLife) és la representant d'aquesta entitat.

Característiques de la finca

La finca de Galatzó està situada al sud de la serra de Tramuntana, orientada a migjorn, i al nord del municipi de Calvià. Amb una extensió de 14.000 hectàrees, és una de les finques més gran de Mallorca i ha estat integrada en el Catàleg de monts d'utilitat pública de la Conselleria de Medi Ambient. La finca s'emplaça en una vall de forma rectangular, orientada de nord a sud. Està flanquejada a l'est pel cim del Galatzó, de 1.025 metres, i a l'oest per la mola de s'Esclop, de 927 metre d'alçada. Els cims d'ambdues muntanyes es troben al límit de la finca. Per tant, es tracta d'una finca amb una zona central plana i la resta muntanyosa. En general és un territori abrupte, amb altres cims més baixos, com ara es Moletó, de 858 metres, el puig Batiat, de 641 metres, i el puig des Migdia, que puja fins als 454 metres, al límit occidental de la finca aquests dos darrers, i el penyal Gran, de 562 metres, es Puntals, de 429 metres, i es Castellet, de 471 metres, tos a la meitat est de la finca.

Aquesta vall presenta diversos torrents, que només duen aigua si es produeixen bones precipitacions. Aquests torrents, entre els quals es troben, de nord a sud, el torrent de s'Esclop, el de ses Planes, el de sa Pedrera, el de ses Llaneres, el des Ratxo i el de na Mata, conflueixen en el torrent de Galatzó, que circula per la part central de la finca i es dirigeix cap al sud.

Foto Ajuntament de Calvià

Vegetació

Les zones planes de la vall presenten una cobertura en mosaic. Hi alternen zones dedicades als conreus de secà, on el terreny és més apte per als cultius d'ametller i de garrovers, i qualche figuera, amb extensions de pinars, en ocasions acompanyats d'alzines a les zones més ombrívols. Els costers amb més pendent són de domini del càrritx, amb garballons, mates, ullastres i argelagues. Als cims i als vessants alts de les muntanyes hi destaquen dues comunitats riques en endemismes baleàrics: els penya-segats, amb plantes que creixen dins les enclotxes de les roques, com ara la violeta de penyal i la col borda, i els matolls en forma de coixinet per l'efecte del vent i l'herbivoria, amb espècies com ara els eixorba-rates.

Foto Jordi Muntaner

Clima

Pertany al denominat clima mediterrani temperat, amb estius molt secs i llargs i precipitacions concentrades a la primavera i a l'hivern, i sobretot a la tardor. Els hiverns són suaus, amb alguna nevada puntual a les zones més altes del Galatzó i de s'Esclop. A causa de l'important gradient d'altures, es donen diferències climàtiques ressenyables dins la mateixa finca, amb una pluvio-metria que es mou entre els 500 i els 800 mm anuals.

Materials i mètodes

En anteriors atles d'aus nidificants fets a mallorca ja s'ha emprat el sistema de quadrícules utm, sigles de les coordenades universal transversal mercator, de 10x10 kilòmetres (AVELLÀ I MUÑOZ, 1997; GOB, 2010). El present estudi ha dividit el territori en quadrícules del mateix sistema UTM, però de mida molt més petita, d'1x1 kilòmetres, atès que el territori és molt més reduït. Així, la finca ha quedat parcel·lada en vint-i-quatre quadrícules d'un kilòmetre quadrat. D'aquestes, n'hi ha quatre que agafen una superfície molt petita de terreny i han estat desestimades. Són les quadrícules 0, 3, 10 i 17. Per tant, han quedat vint quadrícules útils dins les quals s'ha fet la feina de recerca d'aus nidificants.

Mapa 1: En negre, els límits de la finca de Galatzó, i en blau, la xarxa de les vint-i-quatre quadrícules d'1x1 kilòmetres numerades en què es va dividir la finca de Galatzó. Les quadrícules 0, 3, 10 i 17 s'han desestimat, ja que inclouen una superfície molt petita de la finca. Per tant, queden vint quadrícules útils.

Es varen introduir dins l'aplicació de Google Maps els límits de la finca i les quadrícules amb la seva numeració, la qual cosa va permetre a l'observador saber en quina quadrícula es trobava en cada moment durant la feina de recollida de dades sobre el terreny.

Es va editar un model de fitxa per consignar-hi les dades recollides cada vegada que es visitava una quadrícula.

Atles de la finca pública de Galatzó

Emplenar una fitxa per dia i les cinc caselles amb les dades que es demanen

Nidificació possible

O: Auccell no migrador **Observat** en època i hàbitat adequat per a la nidificació.

Nidificació probable

C: mascle **Cantant** amb persistència.

T: exemplar mantenint un **Territori**

F: Festeig o còpules

N: construcció de **Niu**

V: vols nupcials

Nidificació segura

NB: Niu **Buit**

NO: Niu amb **Ous** o adult covant

PO: niu amb **Polls** o molt a prop del niu o polls nidífugs

AA: Adult **Alimentant** polls que no es veuen

AT: adults transportant materials, aliments o sacs fecals

PV: Polls **Volanders** que forçosament havien d'haver nascut als voltants (coacurts, amb comissures bucals molt desenvolupades, alimentats per adults, o en grup familiar).

DI: adult o adults fent maniobres de **Distracció** o defensa d'un niu no localitzat.

Quadrícula número:	Data:	Horari:
Observador:	Telèfon:	

Figura 1. Fitxa per recollir les dades de cada dia de visita en una quadrícula.

Aquesta fitxa es podia emplenar amb el mòbil i enviar-la al coordinador del projecte per correu electrònic o per WhatsApp o emplenar-la en paper. Les fitxes s'arxivaven i la informació s'incloïa en una base de dades a mesura que s'anava rebent. En acabar la primera temporada de nidificació (any 2022), es varen fer els primers mapes de distribució per poder completar-los la temporada següent.

Durant la segona temporada de reproducció (any 2023) la prioritat ha estat completar les dades que podien faltar, però, al mateix temps, es recollia qualsevol dada que s'observés. Una vegada finalitzada la segona temporada de reproducció, s'han elaborat els mapes definitius de cada espècie.

Com en la gran majoria d'atles d'aus nidificants, es varen establir tres categories:

1. Nidificant possible (que potser nidifiqui)
2. Nidificant probable (que es pot provar que nidifica)
3. Nidificant segur (que és segur que nidifica)

En els primers atles d'aus nidificants d'altres països, aquestes tres categories es representaven al mapa amb uns cercles cada vegada més grans a mesura que la categoria de la nidificació s'incrementava. Però, darrerament, com en el segon Atles dels ocells nidificants de Catalunya (ESTRADA *et. al.*, 2004), només es representen amb dos cercles, un per a la categoria de nidificació possible i un, més gran, per a les nidificacions probables i segures. Ja començant aquest atles, es va decidir optar per aplicar aquest sistema a la cartografia de les espècies nidificants detectades.

En la confecció de l'atles hi han participat trenta-un ornitòlegs voluntaris que han fet un total de 284 fitxes de quadrícules des del mes de març fins a final del mes de juliol durant els anys 2022 i 2023.

La cobertura ha estat bona, però ha estat difícil obtenir dades d'aus rapinyaires nocturnes en determinades quadrícules de molt difícil accés durant la nit i molt abruptes. Aquest fet s'indica en la descripció de cadascuna d'aquestes espècies.

Foto Jordi Muntaner

Resultats

Nombre d'espècies trobades

S'han localitzat trenta-nou espècies nidificants, de les quals s'ha elaborat el mapa de distribució. Creiem que, en aquests dos anys, s'han detectat totes les espècies que crien a la finca. La llista d'espècies està ordenada segons els darrers criteris faunístics publicats a la Llista mundial d'auccells del Comitè Ornitològic Internacional (GILL et. al. 2023) i serà l'ordre en què apareixeran en aquesta publicació.

Perdiu. *Alectoris rufa*. Perdiz roja
Mila. *Milvus milvus*. Milano real
Àguila calçada. *Hieraaetus pennatus*. Águila calzada
Sebel·lí. *Burhinus oedicephalus*. Alcaraván común
Tudó. *Columba palumbus*. Paloma torcaz
Tórtera. *Streptopelia turtur*. Tórtola europea
Òliba. *Tyto alba*. Lechuza común
Mussol. *Otus scops*. Autillo europeo
Mussol banyut. *Asio otus*. Búho chico
Enganapastors. *Caprimulgus europaeus*. Chotacabras europeo
Puput. *Upupa epops*. Abubilla común
Formiguer. *Jynx torquilla*. Torcecuello euroasiático
Xoriguer. *Falco tinnunculus*. Cernícalo vulgar
Falcó. *Falco peregrinus*. Halcón peregrino
Capsigrany. *Lanius senator*. Alcaudón común
Corb. *Corvus corax*. Cuervo grande
Ferrerico blau. *Cyanistes caeruleus*. Herrerillo común
Ferrerico. *Parus major*. Carbonero común
Cabot de roca. *Ptyonoprogne rupestris*. Avión roquero
Coaric. *Aegithalos caudatus*. Mito común
Busqueret de capell. *Sylvia atricapilla*. Curruca capilotada
Busqueret capnegre. *Curruca melanocephala*. Curruca cabecinegra
Busqueret coallarg. *Curruca balearica*. Curruca balear
Reietó. *Regulus ignicapilla*. Reyezuelo listado
Passaforadí. *Troglodytes troglodytes*. Chochín euroasiático
Mèrlera. *Turdus merula*. Mirlo común
Papamosques mediterrani. *Muscicapa tyrrenica*. Papamoscas mediterráneo
Rossinyol. *Luscinia megarhynchos*. Ruiseñor común
Pàssera. *Monticola solitarius*. Roquero solitario
Vitrac. *Saxicola rubicula*. Tarabilla europea
Gorrió teulader. *Passer domesticus*. Gorrión común

Titina d'estiu. *Anthus campestris*. Bisbita campestre
Pinsà. *Fringilla coelebs*. Pinzón vulgar
Verderol. *Chloris chloris*. Verderón común
Passerell. *Linaria cannabina*. Pardillo común
Trencapinyons. *Loxia curvirostra*. Piquituerto común
Cadenera. *Carduelis carduelis*. Jilguero
Gafarró. *Serinus serinus*. Serín verdecillo
Sòl·lera boscana. *Emberiza cirius*. Escribano soteño

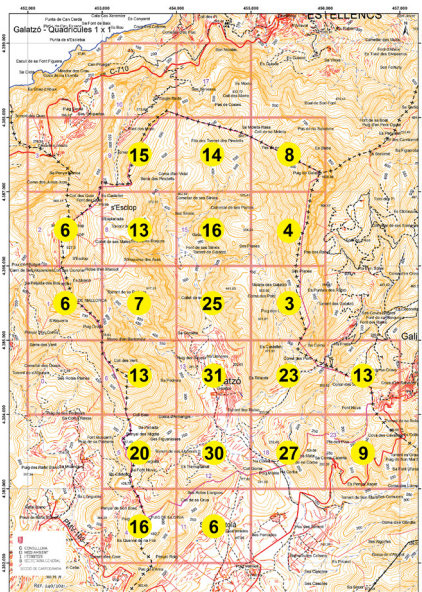
Taula 1. Llistat de les trenta-nou espècies localitzades que nidifiquen a la finca de Galatzó ordenades segons els criteris faunístics actuals, incloent-hi el nom científic i el nom en castellà.

D'altra banda, no s'han detectat algunes espècies com ara el cucuí (*Cuculus canorus*), la tórtera turca (*Streptopelia decaocto*), la cucullada (*Galerida theklae*), el rossinyol bord (*Cettia cetti*) o la sòl·lera (*Emberiza calandra*), que sospitem que podrien haver estar reproduint-se a la finca. Això no obstant, atès que aquestes espècies són fàcilment identificables, podem assegurar que en aquest dos anys no han criat a la finca de Galatzó.

Nombre d'espècies detectades per quadrícula

Com es pot apreciar, el nombre d'espècies és molt variable. Les quadrícules que corresponen a les zones més planes i amb bones extensions de conreus de secà, amb arbres fruiters, bestiar oví pasturant, zones forestals, de garriga i algun punt d'aigua, com ara la 12, la 13 i la 18, acullen, amb molta diferència, el major nombre d'espècies nidificants. A la 13 es troben les cases i altres edificacions, que aporten més diversitat.

Hi ha altres quadrícules amb un nombre d'espècies més petit, com ara les 5, 8, 9, 15, 16, 18, 19 i 24, que oscil·len entre les 14 i les 27 espècies. Aquestes quadrícules poden incloure alguna petita zona conreada, bones extensions de pinars amb alzines, garrigues i algun penya-segat. Les 23 i 24 són de relleu suau, amb molta garriga, amb zones que han patit incendis forestals, amb algunes extensions de pinars en regeneració i petits roquissars.

Mapa 2. A l'esquerra, límits de la finca pública de Galatzó sobre el mapa topogràfic, on surt la trama de quadrícules d'1x1 kilòmetres amb el nombre d'espècies detectades nidificant en cada una i, a la dreta, el mateix mapa amb el número de cada quadrícula.

Finalment, hi ha quadrícules, com ara les 1, 2, 7, 11, 20, 21, 22 i 23, on s'han trobat poques o molt poques espècies reproduint-se. Aquestes són quadrícules corresponents a zones molt muntanyoses, molt àrides, amb forts pendents, mancades d'arbrat la majoria, de climatologia més extrema i amb menor diversitat d'hàbitats, en les quals dominen les extensions de la gramínia denominada càrritx (*Ampelodesmos mauretanica*). No obstant això, en aquestes quadrícules hi podria haver algunes poques espècies més, que potser no han pogut ser detectades pel fet que són molt escasses i que el terreny és difícil de transitar a l'hora de fer-ne la prospecció. Entre aquestes, podria haver-hi, per exemple, qualche rapinyaire nocturn. Aquestes quadrícules són, per regla general, molt pobres en aucells, tant en nombre d'espècies com d'exemplars.

En qualsevol cas, i malgrat la dificultat de prospectar les zones més abruptes, considerem que els resultats de l'estudi s'acosten molt a la realitat.

Val a dir, finalment, que aquest treball no ha determinat densitats de les diferents espècies, però a les fitxes s'ofereix una apreciació de l'abundància que se n'ha detectat en cada cas.

Contingut de les fitxes d'espècies

Per redactar els textos s'ha optat per un format estandarditzat, el més breu possible, escrit amb un llenguatge assequible a tot el públic, i que comprèn els següents apartats:

1. Nom oficial català per a Mallorca

Apareix en els anuaris ornitològics de les Balears, seguit del nom científic actualitzat pel Comitè Ornitològic Internacional (GILL et. al., 2023) i el nom en castellà, aquest darrer segons la llista oficial elaborada per la SEO/BirdLife el 2022.

2. Distribució

S'hi explica, amb una pinzellada, la distribució mundial de l'espècie i la que té a les Illes Balears. Per a la distribució mundial, s'ha emprat la que surt al web de la BirdLife International,¹ i, per a la de les Illes Balears, la que apareix en el darrer Anuari Ornitològic de les Balears (HINCKLEY et. al. 2023).

3. Estatus a Balears i a Mallorca

S'hi comenta l'estatus que té l'espècie a les Illes, en quins llocs és present com a nidificant i si se'n produeix pas de migrants i arribada d'hivernants, incidint, si cal, en el cas de Mallorca. També s'ha emprat la informació publicada a l'Anuari Ornitològic de les Balears (HINCKLEY et. al. 2023), amb algunes correccions.

Per a aquest apartat s'ha emprat la següent terminologia:

Sedentària: espècie que resideix tot l'any a l'illa o a part d'aquesta. També es pot emprar la paraula resident, que té el mateix significat.

Estival: espècie que arriba d'Àfrica durant la primavera a l'illa per nidificar-hi i que retorna a les seves zones d'hivernada africanes a la tardor.

Hivernant: espècie que, procedent de més al nord, arriba a l'illa per passar-hi l'hivern.

Migrant: espècie que passa per les illes Balears durant les migracions de primavera (prenupcial) i de tardor (postnupcial).

Pel que fa a les densitats, s'empra la terminologia que surt als anuaris ornitològics de les Balears i que fa referència al nombre de parelles, en el cas dels nidificants, i al nombre d'exemplars, en altres casos:

Rar: 1 a 10

Escàs: 11 a 100

Moderat: 101 a 1.000

Abundant: major de 1.001

4. Estat de conservació

Normalment es fa referència a l'avaluació mundial de l'espècie segons la Unió Internacional per a la Conservació de la Natura (UICN),² a la seva catalogació oficial a Espanya segons el que apareix en el Reial decret 139/2011, de 4 de febrer, per al desenvolupament del Llistat d'espècies silvestres en règim de protecció especial i del Catàleg espanyol d'espècies amenaçades, i a la situació de l'espècie a Mallorca. Hi ha tres espècies cinegètiques, és a dir, que es poden caçar, la perdiu, el tudó i la tórtera. Altres set espècies ni son cinegètiques ni es poden caçar. Són els casos del corb, del gorrió teulader, del pinsà, del verderol, del passerell, de la cadenera i del garró. La resta d'espècies, tret del milà, que està inclòs en el catàleg amb la categoria «en perill d'extinció», es troben incloses en la Llista d'espècies en règim de protecció especial. En algun cas es fa referència al Llibre vermell de les aus d'Espanya, del 2021, editat per la SEO/BirdLife, i també es fa menció als programa de seguiment d'aus comuns reproductores (SACRE) i al programa NOCTUA, de seguiment d'aus nocturnes i crepuscular, de la SEO/BirdLife.

5. Situació a la finca

S'hi comenta el mapa de distribució obtingut en aquests dos anys de treball de camp, quins són els factors que es considera que afecten aquesta distribució, si es creu que pot haver-hi alguna mancança en el mostreig o si es considera que el mapa obtingut és un bon reflex de la distribució real de l'espècie.

Foto Jordi Muntaner

² La Unió Internacional per a la Conservació de la Natura (UICN) és una unió de membres única formada per organitzacions governamentals i de la societat civil. Amb l'experiència, els recursos i l'abast de les més de 1.400 organitzacions que en són membres i la contribució de més de 15.000 experts, és l'autoritat mundial pel que fa a l'estat del món natural i a les mesures necessàries per salvaguardar-lo.

Contingut dels mapes de distribució

El text de cada espècie va acompanyat del mapa amb els límits de la finca de Galatzó, a sobre del qual s'ha superposat la trama UTM d'1x1 km. Aquests mapes sintetitzen els resultats de tot el treball de camp per recollir dades de reproducció dels aucells presents a la finca pública de Galatzó. Com s'ha comentat anteriorment en l'apartat «material i mètodes», una rodona vermella petita en una d'aquestes quadrícules d'1x1 km indica que la dada obtinguda és de nidificació possible. Aquesta categoria vol dir que s'ha vist diverses vegades un o més exemplars d'una espècie en un hàbitat adequat durant la temporada de reproducció, que va de començaments de març a finals de juliol. Si la rodona és gran, indica que la dada obtinguda es de nidificació probable o segura. En determinats atles d'aucells reproductors, cadascuna d'aquestes tres categories quedaven reflectides amb tres rodones cada vegada més grans. Però aquí hem optat per ajuntar aquestes dues categories en un únic símbol, tal com va fer l'Atles dels ocells nidificants a Catalunya (ESTRADA et. al., 2004), que és el segon que s'ha elaborat a Catalunya. D'aquesta forma, és pot veure ràpidament l'ocupació de cada espècie a la finca amb molta exactitud i, en nombrosos casos, esbrinar la relació entre la seva distribució i els hàbitats existents.

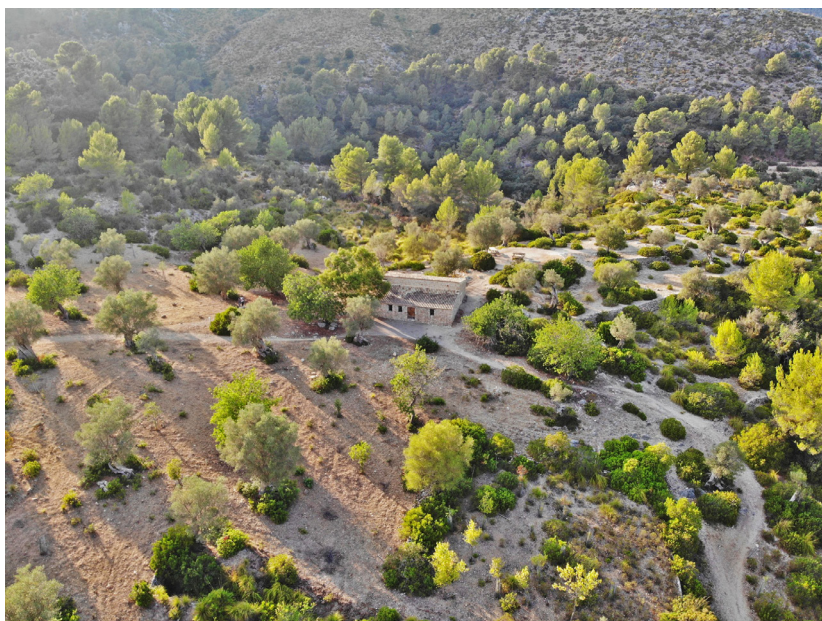

Foto Ajuntament de Calvià

Perdiu. *Alectoris rufa*. Perdiz roja

Distribució

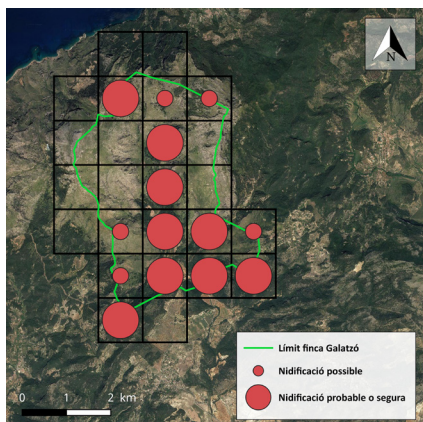
Restringida al sud-oest d'Europa, incloent-hi la Península Ibèrica, França, el nord-oest d'Itàlia i algunes illes del Mediterrani. Introduïda per motius cinegètics en diversos països. A les Balears és present a totes les illes principals, a Cabrera i a sa Dragonera.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Reproductor i sedentari abundant a Mallorca i Eivissa, moderat a Menorca i Formentera, i rar a Cabrera i Dragonera.

Estat de conservació.

Espècie cinegètica considerada per l'UICN com gairebé amenaçada. Al Llibre vermell de les aus d'Espanya consta com a vulnerable. Com que és una espècie que es pot caçar, no apareix al catàleg oficial espanyol. Es troba en regressió a causa, principalment, dels canvis d'usos agrícoles, de l'ús de pesticides i de la hibridació amb la perdiu grega.

sexes iguals

Presència a la Finca

Es distribueix principalment per les zones agrícoles, garrigues de les zones més planes i boscos amb clarianes. És més rara i més escassa a les zones muntanyoses amb fort pendent i on predomina el càrritx. La perdiu és bona de detectar i es considera que la distribució que se n'ha obtingut s'ajusta a la real.

Milà *Milvus milvus*. Milano real

Distribució

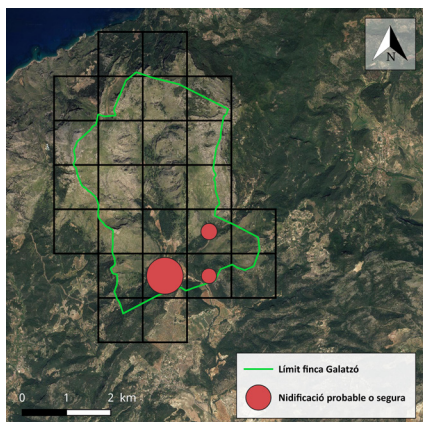
Habita a bona part del continent europeu, amb poblacions residents i hivernants, especialment a Europa occidental. A les Illes Balears es troba a Mallorca i a Menorca.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Resident i reproductora a les dues illes majors. N'existeix un pas en ambdues migracions. Construeix els nius en pins, tant en zones de muntanya com en el pla.

Estat de conservació.

A Europa es considera de preocupació menor per l'UICN, a causa de l'augment de la població, però a Espanya està catalogada en perill d'extinció. A Mallorca i a Menorca, durant la segona meitat del segle XX, la seva població es va reduir considerablement per l'acció de l'home i va estar a punt d'extingir-se. Actualment, gràcies a les mesures de conservació aplicades, s'ha recuperat i ara és una espècie comuna abundant a Mallorca i a Menorca.

Presència a la Finca

Es pot veure fàcilment per tota la finca i ha nidificat amb seguretat en una quadrícula del sud. A més, és possible que ho faci en altres dues més, on se n'han trobat indicis de reproducció.

Àguila calçada. *Hieraetus pennatus*. Águila calzada

Distribució

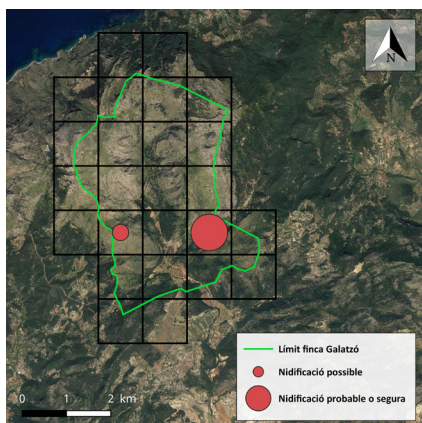
S'estén del sud-oest fins a l'oest d'Europa, al nord-oest d'Àfrica i a l'Àsia Menor fins al llac Baikal i fins al nord de l'Índia. N'existeix una població reproductora al sud de Sud-àfrica. Espècie majoritàriament estival, si bé a les Balears és sedentària.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Comuna i abundant a les dues illes majors. Presenta dues fases de coloració, una clara i una altra fosca. Nidifica tant en penya-segats com en pins i construeix un niu voluminós. Comuna en ambdues migracions a totes les illes.

Estat de conservació.

Avaluada de preocupació menor per l'UICN i protegida com a d'interès especial, però no està amenaçada, gràcies al fet que en tota la seva àrea de reproducció manté un bon estat de conservació.

Presència a la Finca

Es pot observar amb facilitat a la finca de Galatzó, però només se n'ha pogut detectar una colla ocupant un niu, sense poder confirmar-ne la reproducció. També s'ha trobat un altre niu no ocupat en una altra quadrícula, tots dos en penya-segats. Es considera que la cobertura que se n'ha obtingut és bona.

Sebel·lí. *Burhinus oediconemus*. Alcaraván

Distribució

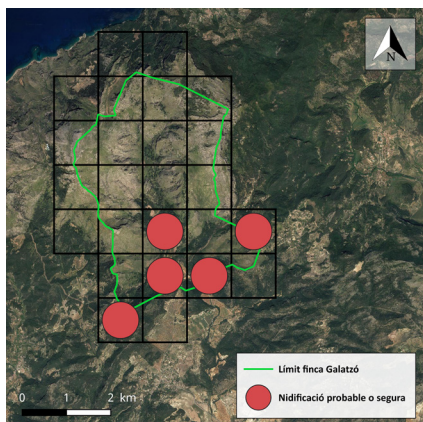
S'estén per part d'Europa meridional fins a l'Àsia central i del sud-oest i pel nord-oest d'Àfrica. A les Balears es troba a totes les illes majors i a Cabrera.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Espècie sedentària abundant a Mallorca i Eivissa, moderada a Menorca, escassa a Formentera i rara a Cabrera. N'arriben hivernants a totes les illes procedents de poblacions europees.

Estat de conservació.

A escala internacional es una espècie de preocupació menor, segons l'UICN. A Espanya està catalogada com d'Interès especial pel fet que les poblacions en són abundants i bastant esteses. Però, a tot Espanya el sebel·lí està patint una pèrdua d'hàbitat molt important per mor del canvi d'ús de les terres agrícoles de secà, que s'estan transformant en conreus de vinya, olivera i altres arbres fruiters.

sexes iguals

Presència a la Finca

Espècie bona de detectar pel seus reclams crepusculars. S'ha localitzat en les quadrícules amb zones agrícoles i forestals que solen tenir espais oberts i en zones que es varen cremar i estan en procés de regeneració natural. Evita les quadrícules de muntanya. Es considera que la distribució que se n'ha obtingut és correcta.

Tudó. *Columba palumbus*. Paloma torcaz

Distribució

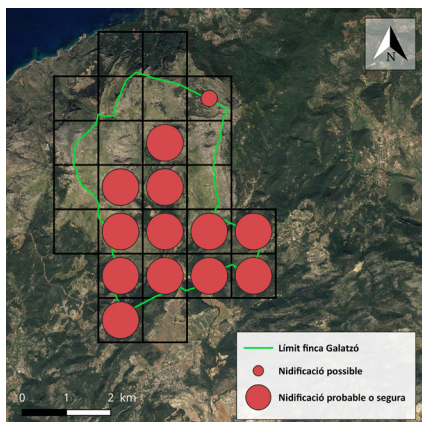
Espècie amb una àmplia distribució per Europa, l'Àsia central i l'Orient Mitjà, i que evita les zones més al nord. També ocupa una franja des del nord del Marroc fins a Tunísia. A les Balears és present a totes les illes i illots majors, a Cabrera i a sa Dragonera.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Espècie molt comuna i abundant, que ha experimentat un gran creixement durant aquest segle. A Mallorca es troba per tot l'illa, en zones forestals, garrigues, terres agrícoles amb arbrat de secà i als pobles i ciutats. Nidifica en una gran varietat d'arbres.

Estat de conservació.

És una espècie cinegètica. Segons l'UICN, el tudó va en augment en tota la seva àrea de distribució i, per tant, no té cap problema de conservació.

sexes iguals

Presència a la Finca

El tudó presenta una àmplia distribució per la finca. Al mapa es veu clarament que evita les zones muntanyoses desproveïdes d'arbrat. És una espècie que es detecta fàcilment per la seva grandària i pel seu cant. Es considera que el mapa que se n'ha obtingut és adequat.

Tórtera. *Streptopelia turtur*. Tórtola europea

Distribució

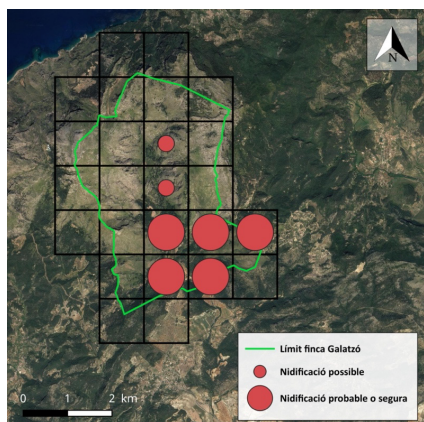
Ocupa gran part d'Europa i de l'Àsia central, però evita les zones més septentrionals, així com l'extrem nord d'Àfrica. A les Balears es troba a les quatre illes majors.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Aucell estival, comú i relativament abundant, lligat a zones forestals properes a ambients agrícoles de totes les illes. Hi és present d'abril fins a setembre, quan es desplaça a les zones d'hivernada subsaharianes del Sahel. També es produeix un pas d'aquests aucells en ambdues migracions.

Estat de conservació.

Espècie cinegètica que ha patit una disminució molt intensa en tota la seva àrea de distribució. Per aquest motiu, se n'han decretat moratòries de caça en una sèrie de països europeus, entre els quals hi ha Espanya. Està catalogada com a vulnerable en el Llibre vermell de les aus d'Espanya de 2021 i a escala mundial per l'UICN.

sexes iguals

Presència a la Finca

Com es pot apreciar, la tórtera ocupa exclusivament les zones amb ambients forestals propers a les zones planes i agrícoles amb una densitat moderada i evita pinars de muntanya. Es considera que la distribució que se n'ha obtingut és correcta.

Òliba. *Tyto alba*. Lechuza común

Distribució

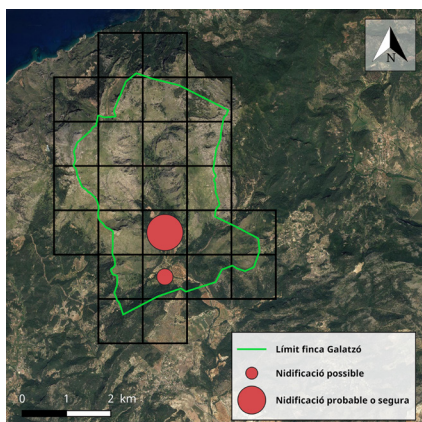
Cosmopolita, ja que és present en tots els continents, tret dels pols. És una de les aus més esteses del món. A les Balears es troba a totes les illes.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

És una espècie reproductora sedentària, que presenta una població moderada a les quatre illes majors i que és rara a Cabrera i a sa Dragonera.

Estat de conservació.

Considerada de preocupació menor per l'UICN i catalogada a Espanya d'interès especial. No hi ha prou dades per avaluar-ne la situació a escala nacional i balear, si bé tot sembla indicar que les poblacions d'òlibes disminueixen a tot el territori. Els raticides i els atropellaments es troben entre les primeres causes de la seva mortalitat. El programa NOCTUA en calcula un declivi, pel que fa a la població a Espanya, del 35 % entre el 2006 i el 2018.

sexes iguals

Presència a la Finca

S'ha detectat l'espècie on l'ambient li és més propici, com són les zones agrícoles i l'entorn de les cases, encara que hi presenta una densitat aparentment baixa. No se n'ha detectat cap reproducció segura. Considerem que el mapa que se n'ha obtingut s'ajusta a la realitat.

Mussol. *Otus scops*. Autillo europeo

Distribució

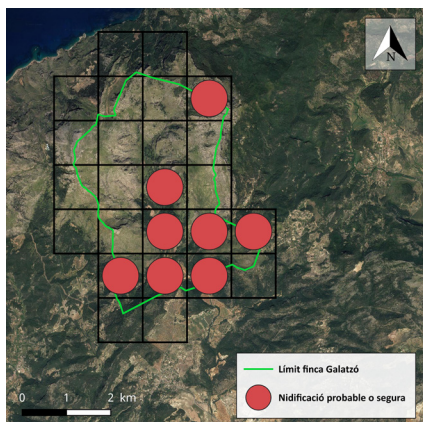
Ocupa part d'Europa i zones de l'Àsia Menor i oriental. Les poblacions del nord emigren cap a l'Àfrica tropical a la tardor, mentre que bona part de les circummediterrànies són residents. A les Balears és present a les quatre illes majors.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Reproductor sedentari i abundant a Mallorca i Eivissa, més escàs a Menorca i accidental a Formentera. N'arriben hivernants centreeuropeus i hi ha pas d'exemplars d'aquesta espècie en els dos passos migratoris.

Estat de conservació.

A escala global és de preocupació menor, segons l'UICN. A Espanya està catalogada d'interès especial. El Llibre vermell de les aus d'Espanya el considera una espècie vulnerable a causa de la preocupant disminució de les seves poblacions entre el 2006 i el 2018 detectada mitjançant el programa NOCTUA.

sexes iguals

Presència a la Finca

És present en bona part de les quadrícules amb zones forestals i agrícoles. No s'ha detectat en les zones de muntanya sense vegetació arbrada. És habitual sentir el seu inconfusible reclam al capvespre durant la primavera, el que ha facilitat obtenir-ne una cobertura que es considera adequada.

Mussol banyut. *Asio otus*. Búho chico

Distribució

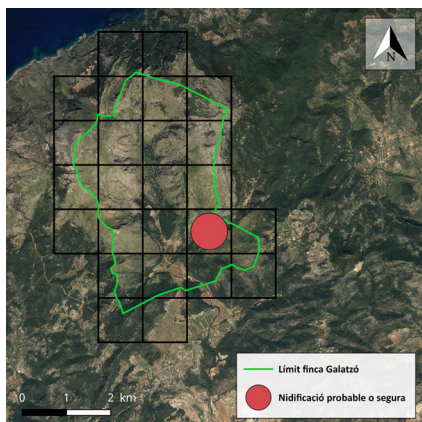
Àmpliament estès per tot l'hemisferi nord i per una estreta franja del nord-oest d'Àfrica. A les Balears ocupa les quatre illes més grans.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Reproductor sedentari amb poblacions moderades a Mallorca i Formentera, escàs a Eivissa i rar a Menorca. N'arriben individus hivernants i hi ha un pas d'exemplars d'aquesta espècie en les dues migracions.

Estat de conservació.

A escala mundial se'l considera de preocupació menor per l'UICN. A Espanya està catalogat d'interès especial. És una espècie esquiva, que a Espanya no ha estat avaluada ni en el Llibre vermell ni a les Balears, on la població de mussols banyuts sembla ben conservada i consta com de preocupació menor.

sexes iguals

Presència a la Finca

Sorprenentment, només se n'ha detectat una femella gràcies al seu reclam en època de cria, malgrat que hi ha boscos de pinars i d'alzinars a devora cultius que constitueixen un hàbitat molt adequat per a aquesta espècie. Podria ser que el mussol banyut estigui present en alguna altra quadrícula i no s'hagi detectat, tot i que s'ha fet un seguiment específic per a aquesta rapinyaire nocturna.

Enganapastors. *Caprimulgus europaeus*. Chotacabras europeo

Distribució

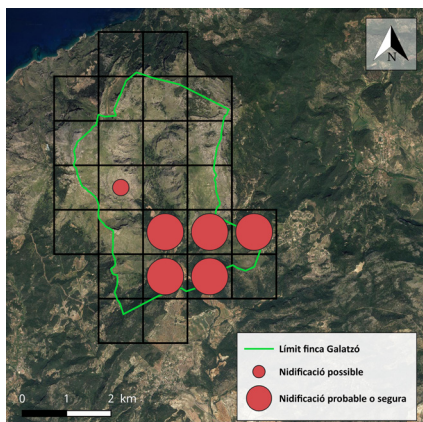
S'estén per Europa i per una gran part d'Àsia. També ocupa una franja del nord-oest d'Àfrica. A les Balears nidifica a les cinc illes majors.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Espècie crepuscular i nocturna que caça insectes al vol. És una au reproductora estival que presenta una població moderada a totes les illes. Arriba procedent de les seves àrees d'hivernada africanes a la primavera i hi retorna a la tardor. En totes dues migracions es pot veure, o, encara més fàcilment, sentir el seu reclam, en qualsevol illa.

Estat de conservació.

A escala mundial és considerada una espècie de preocupació menor per l'UICN. Està inclosa en el catàleg espanyol com d'interès especial. A Espanya no hi ha prou informació per avaluar l'enganapastors correctament als llibres vermells, però, a les Balears, tot indica que és relativament abundant.

sexes iguals

Presència a la Finca

La seva distribució coincideix amb les zones forestals de la zona sud de la finca, on, durant la primavera i l'estiu, se'n pot escoltar el reclam inconfusible. Es considera que el mapa de presència que se n'ha obtingut és l'adequat.

Puput. *Upupa epops*. Abubilla común

Distribució

Ocupa gran part del Paleàrtic, des de les illes Canàries, a l'oest, fins a la costa pacífica de la Xina, a l'est. Pel sud, arriba al nord d'Àfrica, a Turquia i a l'Índia. Evita les latituds del nord.

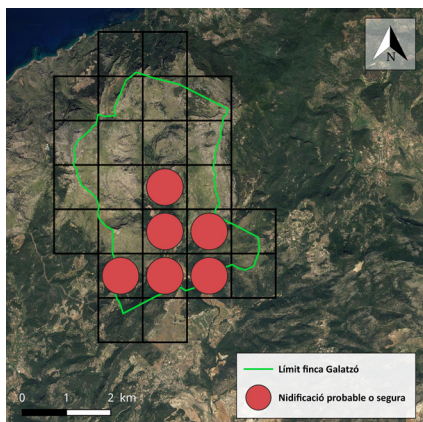
A Balears és present a les quatre illes principals i també s'ha detectat a Cabrera i a sa Dragonera.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Sedentari i reproductor abundant a Mallorca, moderat a Menorca i Eivissa, escàs a Formentera i rar a Cabrera. Es registra l'arribada d'alguns hivernants d'aquesta espècie.

Estat de conservació.

Està considerada per l'UICN, pel Llibre vermell de les aus d'Espanya i pel de les Illes Balears com una espècie de preocupació menor. La seva catalogació oficial és d'especial protecció i no està amenaçada. Els principals factors que l'afecten són la disminució d'insectes i la mala gestió agrària i forestal.

sexes iguals

Presència a la Finca

Es distribueix per les zones planes obertes i agrícoles amb conreus de secà, que constitueixen l'hàbitat típic d'aquesta espècie. També a les zones amb marjades més o menys ben conservades i amb pinars secundaris. Es considera que el mapa obtingut n'és l'adequat.

Formiguer. *Jynx torquilla*. Torcecuello euroasiático

Distribució

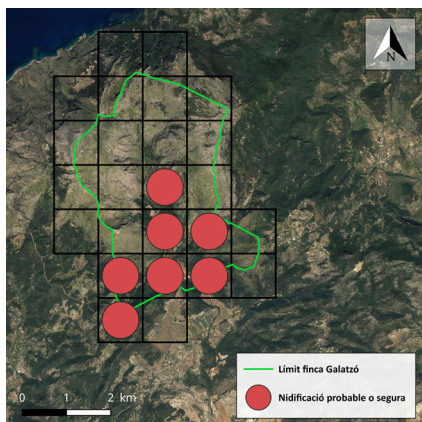
Ocupa la major part d'Europa i de l'Àsia central fins a les costes de l'oceà Pacífic. A les illes Balears es troba a les quatre illes majors.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Mentre que a la major part de la seva àrea de distribució és estival, aquí i en algunes zones de l'oest i sud de la Península Ibèrica és sedentari. És comú i abundant a Mallorca i a Eivissa, i més rar a Menorca i a Formentera.

Estat de conservació.

A escala mundial i a les illes Balears, és considerat de preocupació menor per l'UICN. A Espanya està catalogat com d'interès especial. Malgrat que les seves poblacions es troben en disminució, aquí encara presenta una població abundant i bastant àmpliament distribuïda.

sexes iguals

Presència a la Finca

Espècie molt fàcil de detectar pel seu cant, potent i inconfusible, que ocupa boscos amb camps de conreus propers o zones més obertes, sempre en zones baixes i camps de conreu arbrats. Com s'aprecia en el mapa obtingut, evita les zones de muntanya. Es considera que la distribució que se n'ha obtingut és bona.

Xoriguer. *Falco tinnunculus*. Cernícalo vulgar

Distribució

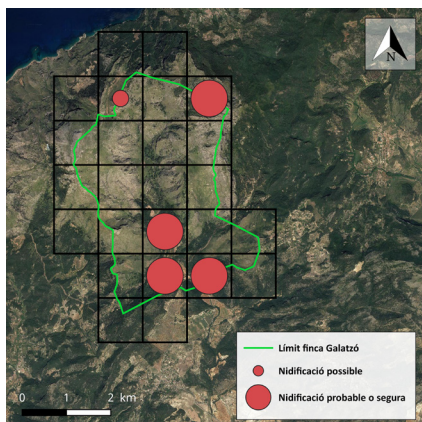
S'estén per tot Europa, on és un dels rapinyaires més freqüents, i per gran part d'Àsia i d'Àfrica, tret del Sàhara. A les Balears ocupa totes les illes i els illots més grans.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

És un reproductor sedentari abundant a Mallorca i moderat a les Pitiüses i a Menorca. A les Balears es registren migrants i hivernants d'aquesta espècie. No fa niu, sinó que pon els ous dins petites cavitats d'edificacions, urbanes i rurals, o de penyals. Associat a conreus i a àrees obertes, és més escàs a la muntanya.

Estat de conservació.

Decreix a escala mundial i a Espanya, a causa dels canvis en l'agricultura tradicional, de l'ús de plaguicides, de la caça il·legal, de les electrocucions i de la col·lisió amb cables elèctrics. Avaluat com de preocupació menor al Llibre vermell de les Illes Balears. Catalogat d'interès especial, però no com a espècie amenaçada.

Presència a la Finca

Es distribueix principalment per les zones més antropitzades, amb cultius al voltant de les cases, al sud de la finca, i nia en petits penya-segats. És una espècie bona de detectar i es considera que la cobertura que se n'ha obtingut és la adequada.

Falcó. *Falco peregrinus*. Halcón peregrino

Distribució

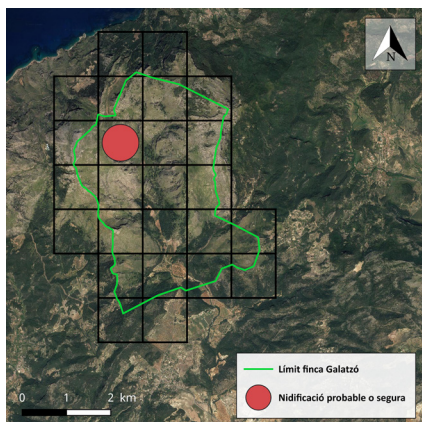
Espècie cosmopolita, present a tots els continents menys a l'Antàrtida. A les Balears es troba a totes les illes i a molts d'illots amb penya-segats.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Espècie sedentària reproductora, abundant a totes les illes, i hivernant rara a Mallorca i a Eivissa. Nidifica en penya-segats interiors i costaners, i de vegades ocupa nius d'altres espècies. No construeix niu, sinó que col·loca els ous damunt el substrat. És una espècie ornitòfaga, és a dir, especialitzada en la caça d'auells al vol.

Estat de conservació.

Espècie estable i de preocupació menor a escala mundial per l'UICN, i catalogada d'interès especial a Espanya. No obstant això, la subespècie brookei està considerada per la SEO/BirdLife com a vulnerable, ja que pateix un declivi continuat en gran part del país, però no a les Balears, on està avaluada com de preocupació menor.

sexes iguals

Presència a la Finca

Només s'ha trobat nidificant en una quadrícula, a un penyal de la part nord, on se'n va observar un niu amb tres polls. Malgrat que la recerca d'aquesta espècie ha estat intensa, no es pot descartar que n'hi pugui haver alguna parella més.

Capsigrany balear. *Lanius senator*. Alcaudón común

Distribució

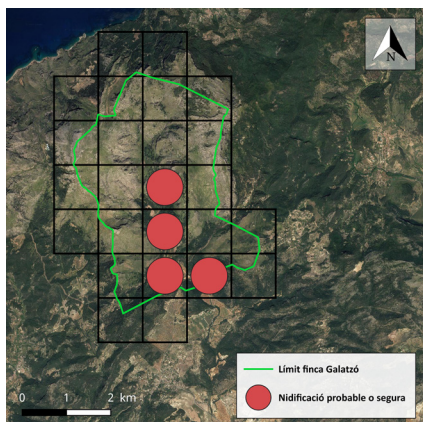
Espècie circummediterrània, que penetra una mica cap al nord per França i Alemanya. També s'estén per l'Orient Mitjà fins a Israel i l'Iran. A les Balears es troba nidificant a les quatre illes majors.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Aucell estival comú i abundant a Mallorca i Eivissa i més escàs a Menorca i Formentera. A les Balears se'n reproduïx una subespècie pròpia denominada badius. A la tardor emigren cap a les zones d'hivernada africanes al sud del Sahel.

Estat de conservació.

A escala internacional està considerat com gairebé amenaçat per l'UICN. A Espanya està catalogat d'interès especial. Però l'evolució de la població espanyola, obtinguda mitjançant el programa SACRE, indica un descens de la població d'aquesta espècie del 54,2 % en 20 anys. A Balears, falten dades per poder avaluar l'espècie al Llibre vermell.

sexes iguals

juvenil

Presència a la Finca

Com es pot apreciar en el mapa, està lligat al medis agrícoles i la població a la finca n'és molt escassa. Es tracta d'una espècie bona de detectar visualment i auditivament i es considera que la distribució que se n'ha obtingut és correcta.

Corb. *Corvus corax*. Cuervo grande

Distribució

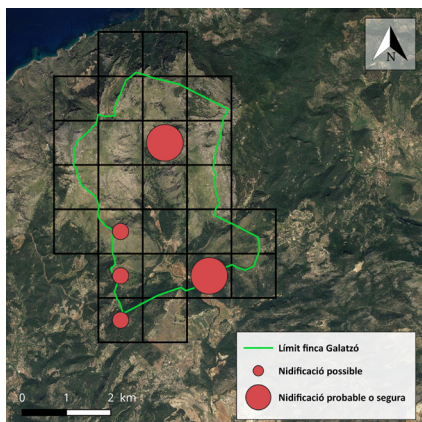
Presenta una àmplia distribució, que inclou la major part del Paleàrtic, gran part d'Amèrica del Nord i una regió d'Amèrica Central. A les Balears es troba a les quatre illes principals i a sa Dragonera.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Espècie sedentària a les Balears. La seva presència és moderada a Menorca, escassa a Mallorca i rara a Eivissa i Formentera. Construeix nius voluminosos tant en penya-segats com en pins.

Estat de conservació.

Avaluat de preocupació menor a escala mundial per l'UICN, com a vulnerable a les Illes Balears, i en perill a Eivissa, on és a punt d'extingir-se. Si bé no està protegit, no és espècie cinegètica i no es pot caçar. A les Balears es veu molt afectat per electrocucions i per la persecució humana.

sexes iguals

Presència a la Finca

Es veu amb facilitat a la finca de Galatzó. Se n'ha localitzat una parella reproductora amb niu a un penya-segat del sud de la finca, una reproducció probable al nord i altres tres nius a penya-segats de quadrícules on la reproducció és possible. Es considera que la cobertura que se n'ha fet ha estat adequada.

Ferrerico blau. *Cyanistes caeruleus*. Herrerillo común

Distribució

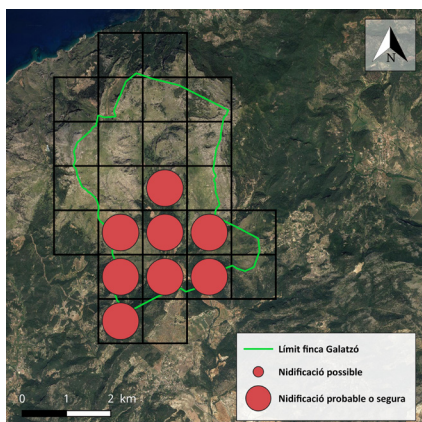
Ocupa gran part d'Europa fins als monts Urals, i zones d'Àsia Menor fins l'Azerbaidjan i l'Iran. A les illes Balears, només nidifica a la serra de Tramuntana de Mallorca. És l'únic cas d'un petit auell que tingui una distribució tan definida. No viu en cap de les altres illes de l'arxipèlag.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Es tracta d'un auell insectívor i frugívor, sedentari i reproductor moderat a Mallorca, i accidental a Eivissa, Cabrera i sa Dragonera.

Estat de conservació.

Està avaluat de preocupació menor per l'UICN i catalogat d'interès especial a Espanya. No es troba amenaçat gràcies a la gran extensió i varietat de boscos que ocupa. A Mallorca l'espècie es pot veure afectada pels incendis i per l'ús d'insecticides contra les plagues forestals.

sexes iguals

Presència a la Finca

Com es pot apreciar en el mapa de distribució obtingut, ocupa les quadrícules amb boscos de pins i alzines, on es comú i abundant. És una espècie bona de detectar visualment i auditivament i es considera que la cobertura que se n'ha obtingut és representativa del territori que ocupa.

Ferrerico. *Parus major*. Carbonero común

Distribució

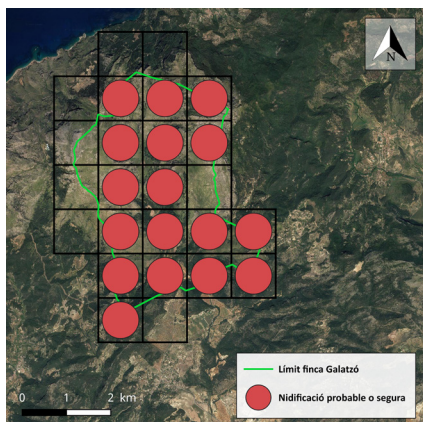
Ocupa la major part d'Europa, gran part d'Àsia i una franja del nord-oest d'Àfrica. A les illes Balears es troba a les tres illes majors.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Espècie insectívora i frugívora. Es tracta d'un auell sedentari, abundant a Mallorca i Eivissa, i moderat a Menorca. No es troba a Formentera i és accidental a sa Dragonera. A totes les illes de les Balears presenta una distribució molt àmplia.

Estat de conservació.

Espècie avaluada de preocupació menor per l'UICN i catalogada d'interès especial a Espanya. No amenaçada, atesa la seva àmplia distribució i abundància. Segons el programa de seguiment SACRE, la tendència poblacional de l'espècie a Espanya és positiva gràcies a l'increment de les masses forestals.

sexes iguals

Presència a la Finca

És una de les espècies que presenta una distribució més àmplia, de manera que ocupa una gran varietat d'hàbitats. És molt escassa o no ha estat detectada a les quadrícules de muntanya amb manca de vegetació arbòria i arbustiva. Com que és bona de detectar tant pel seu comportament com pel seu reclam, es considera que la distribució que se n'ha obtingut és correcta.

Cabot de roca. *Ptyonoprogne rupestris*. Avión roquero

Distribució

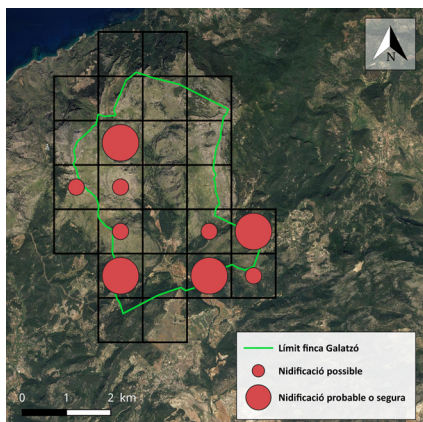
Ocupa grans extensions des d'Europa fins a l'est d'Àsia, si bé evita la part septentrional d'ambdós continents, les illes del Mediterrani i part del nord d'Àfrica. A les Balears es troba a Mallorca, a Eivissa i a sa Dragonera.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Nidificant comú i abundant als penya-segats de Mallorca, escàs als de Eivissa i rar als de sa Dragonera.

Estat de conservació.

Espècie avaluada de preocupació menor per l'UICN i catalogada d'interès especial a Espanya, com ocorre amb la totalitat d'espècies insectívores. No es troba amenaçada gràcies a la gran extensió que ocupa i a la magnitud de la seva població, situació que es reproduïx a les Balears.

sexes iguals

Presència a la Finca

La distribució del cabot de roca coincideix amb algunes de les quadrícules que disposen de penya-segats on nidificar i, per aquest motiu, no es troba a les quadrícules de la vall, on no n'hi han. El nombre de parelles nidificants és escàs, encara que és fàcil veure-les sobrevolant la finca. Moltes d'aquestes parelles potser nien en altres llocs.

Coaric . *Aegithalos caudatus*. Mito común

Distribució

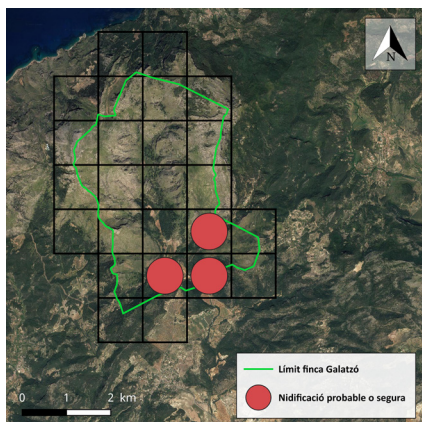
S'estén per gran part d'Europa i d'Àsia, arribant fins al Japó, i per algunes zones de l'Àsia Menor i de l'Iran. A les Balears només es troba a Mallorca.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

El coaric és sedentari escàs a Mallorca. Ocupa principalment la serra de Tramuntana. És una espècie bastant discreta, que ha colonitzat recentment l'illa i que sembla que va augmentant la seva població.

Estat de conservació.

Està avaluat com de preocupació menor per l'UICN i, com totes les espècies insectívores, catalogat d'interès especial a Espanya. No es troba amenaçat, ja que ocupa una àrea molt extensa i, a més, la seva població és molt elevada.

sexes iguals

Presència a la Finca

És una espècie molt escassa. No es va localitzar durant la temporada del 2022 però, en acabar la present, se'n va trobar un niu, inconfusible, que suposa una dada segura de nidificació. El 2023 es varen veure dos petits grups de coarics fent la veu de reclam, la qual cosa va suposar un indici probable de nidificació. Aquesta espècie ocupa els boscos de pinars i alzinars de les zones més baixes.

Busqueret de capell. *Sylvia atricapilla*. Curruca capirotada

Distribució

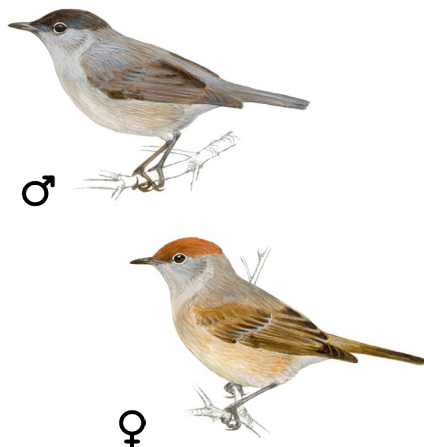
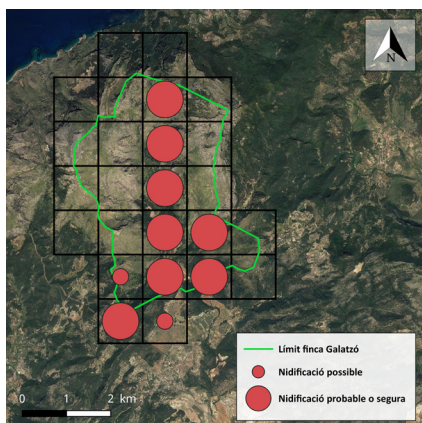
Es troba per la major part d'Europa, si bé evita el nord d'Escandinàvia, i s'estén cap a l'est fins a una part de Rússia i de l'Àsia Menor. A les Balears ocupa les tres illes majors.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Busqueret sedentari, comú i abundant a totes les zones boscoses i als horts i jardins. A l'hivern es produeix l'entrada d'una bona quantitat d'exemplars d'aquesta espècie procedents del centre i nord d'Europa, que arriben també a Formentera. Hi ha un pas important d'exemplars durant les dues migracions. Espècie insectívora i frugívora.

Estat de conservació.

Avaluat de preocupació menor per l'UICN i catalogat d'interès especial a Espanya. A les Balears n'hi ha una població important, amb una àrea d'ocupació molt gran, motiu pel qual no pateix cap tipus d'amenaça. Sense cap dubte, l'expansió dels boscos ha beneficiat aquest busqueret.

Presència a la Finca

Espècie eminentment forestal. Ocupa boscos de pinars i alzines. No s'ha detectat a les quadrícules més muntanyoses desforestades. Es bo de localitzar gràcies al seu cant i reclam, i es considera que la cobertura que se n'ha obtingut és bona.

Busqueret capnegre. *Curruca melanocephala*. *Curruca cabecinegra*

Distribució

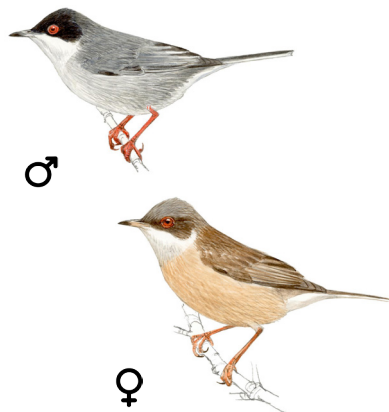
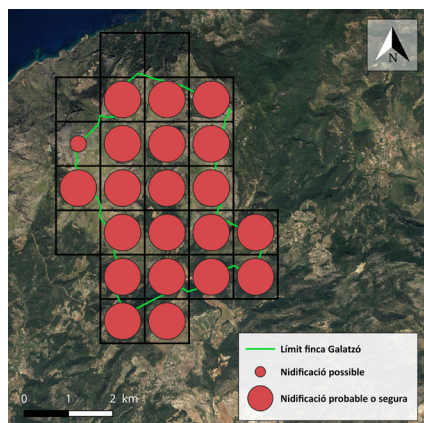
Espècie circummediterrània, que arriba per la franja costanera del nord oest d'Àfrica fins a les illes Canàries i nord de la república del Sàhara occidental. Hi ha zones al nord del continent africà on n'hivernen exemplars. A les Balears es troba a totes les illes i a molts dels illots que tenen una certa cobertura de vegetació arbustiva.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Espècie sedentària, molt comuna i abundant, que ocupa la totalitat dels hàbitats existents, des del nivell de la mar fins a les zones més altes de les muntanyes. És el que se'n diu una espècie generalista.

Estat de conservació.

Avaluat per l'UICN com de preocupació menor i catalogat a Espanya d'interès especial, ja que es tracta d'un auell insectívor i beneficiós per a l'home. No presenta cap problema pel que fa a la seva conservació.

Presència a la Finca

És l'única espècie que s'ha detectat a la totalitat de les quadrícules, el que indica que es tracta d'un auell generalista i d'àmplia distribució. També ha possibilitat obtenir aquest mapa de distribució la facilitat de detecció, tant visual com auditiva, d'aquest busqueret.

Busqueret coallarg. *Curruca balearica*. *Curruca balear*

Distribució

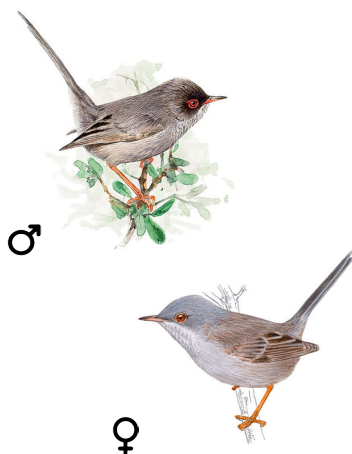
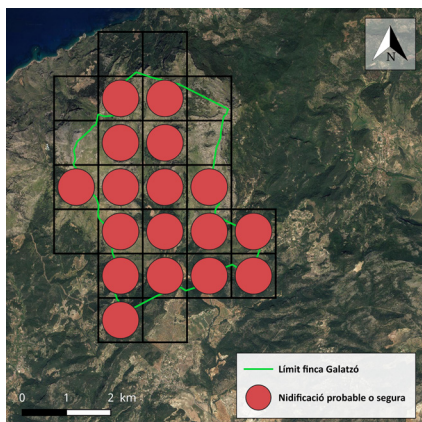
Espècie endèmica de les illes Balears, que ocupa totes les illes i els illots amb cobertura de vegetació arbustiva, excepte l'illa de Menorca. S'estén des del nivell de la mar fins a les zones muntanyoses més altes, inclosa la serra de Tramuntana de Mallorca. Evita les zones conreades i humanitzades.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

És un auell comú i relativament abundant en la seva àrea de distribució, constituïda especialment per les garrigues, arbrades o no, que són el seu hàbitat ideal.

Estat de conservació.

Com a espècie insectívora, està catalogada d'interès especial. No sembla que les poblacions de busqueret coallarg, en tota la seva àrea de distribució, estiguin amenaçades. Aquí no es veu afectat per la pèrdua d'hàbitat, atès que la major part de les zones que li són òptimes es troben protegides.

Presència a la Finca

Té una àmplia distribució i s'ha trobat en la majoria de les quadrícules. Encara que no se n'hi va detectar cap, és possible que l'espècie també estigui present en la quadrícula 23 i que sigui molt escassa en les altres quadrícules on no apareix.

Reietó cellablanc. *Regulus ignicapilla*. Reyezuelo listado

Distribució

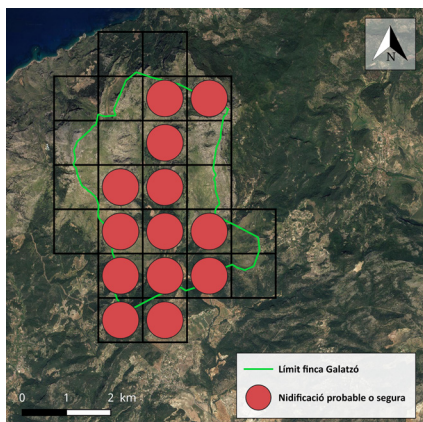
S'estén de manera contínua per Europa central i meridional, el nord-oest d'Àfrica i l'Àsia Menor. No habita latituds septentrionals ni l'extrem més oriental. A les Balears es troba a les quatre illes majors i a Cabrera.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Es tracta d'un auell sedentari i eminentment forestal, comú i abundant a Mallorca i a Eivissa, moderat a Menorca, escàs a Formentera i rar a Cabrera.

Estat de conservació.

Catalogada a Espanya d'interès especial, com la majoria d'espècies insectívores. Gràcies a la seva extensa àrea de distribució, a l'entitat de les seves poblacions i a la seva tendència demogràfica creixent, pròpia de les aus forestals, no es considera una espècie amenaçada. Però es pot veure afectada negativament pels incendis forestals freqüents i per l'ús d'insecticides per combatre les plagues de les masses forestals.

Presència a la Finca

La seva distribució coincideix amb la dels pinars i alzinars, on és comuna i abundant. No es presenta a les zones desforestades. Es considera que la distribució que se n'ha obtingut és la adequada.

Passaforadí. *Troglodytes troglodytes*. Chochín paleàrtico

Distribució

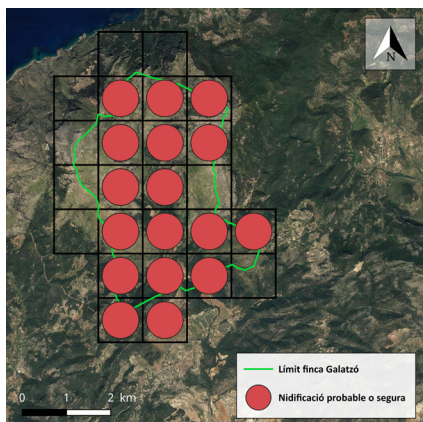
Es distribueix per la major part d'Europa, Turquia, l'Àsia central i oriental i l'arxipèlag japonès. També per les zones més mediterrànies del Marroc, Algèria i Tunísia. A les Balears es troba a Mallorca, Eivissa i sa Dragonera.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Espècie sedentària comuna i abundant a Mallorca, moderada a Eivissa i escassa a sa Dragonera. Com a hivernant i migrant, durant les dues migracions és present a totes les illes i illots.

Estat de conservació.

És un insectívor avaluat de preocupació menor per l'UICN i catalogat d'interès especial a Espanya. No està amenaçat gràcies a la seva àmplia distribució i a la magnitud de la seva població. Se n'observa, a més, un lleuger increment a escala global.

sexes iguals

Presència a la Finca

Es tracta d'una altra espècie generalista, és a dir, que ocupa una gran quantitat d'hàbitats. Únicament no s'ha localitzat en dues quadrícules de muntanya amb fort pendent, escassa vegetació arbustiva i predomini del càrritx. Té un reclam molt potent i inconfusible, que permet detectar-la fàcilment, i es considera que la distribució que se n'ha obtingut és la correcta.

Mèrlera. *Turdus merula*. Mirlo común

Distribució

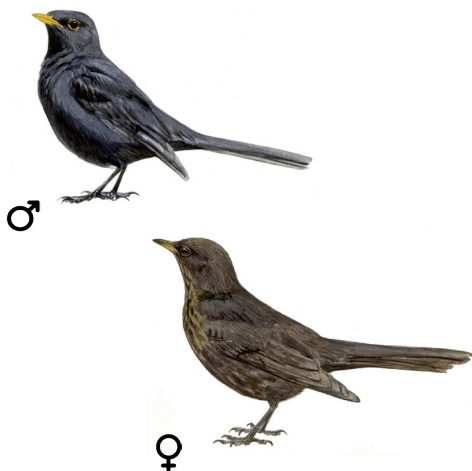
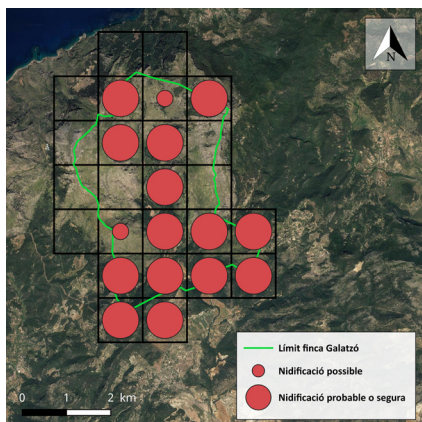
S'estén per una franja del nord d'Àfrica, tot Europa, bona part de Rússia, Turquia, el Líban, Israel, Geòrgia, l'Azerbaidjan i parts de l'Iran. A les Balears ocupa les quatre illes majors, Cabrera i sa Dragonera.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

És una espècie sedentària abundant a Mallorca i a Eivissa, moderada a Menorca, rara a Formentera i Cabrera i escassa a sa Dragonera. A l'hivern n'arriben exemplars del centre i nord d'Europa, i també es veuen mèrleres en ambdues migracions.

Estat de conservació.

És una espècie que es troba en augment i que presenta una extensa àrea de distribució i una gran població. Per aquests motius no està amenaçada i ha estat avaluada de preocupació menor per l'UICN i catalogada d'interès especial a Espanya.

Presència a la Finca

Mostra una àmplia presència per les zones de conreu, pinars i alzina i garrigues. Evita les quadricules de muntanya sense arbrat, on dominen les extensions de càrritx. És una espècie molt bona d'identificar visualment i auditivament, la qual cosa permet considerar que la cobertura que se n'ha obtingut és l'adequada.

Papamosques mediterrani. *Muscicapa thyrrhenica*. Papamoscas mediterráneo

Distribució

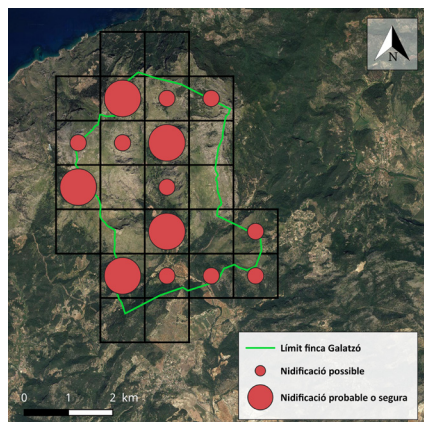
Espècie endèmica de les illes Balears, Còrsega i Sardenya. Aquí ocupa totes les illes i els illots més grans.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Aquest papamosques és molt comú i abundant i es troba àmpliament estès. Ocupa la majoria d'hàbitats, sempre que hi hagi una mica d'arbrat. També es troba a illots com Cabrera i sa Dragonera i a l'interior de pobles i ciutats.

Estat de conservació.

Com la resta d'espècies insectívores, a Espanya està catalogat d'interès especial. Gràcies a la seva població abundant i al fet que ocupa gran part del territori, no es troba amenaçat.

sexes iguals

juvenil

Presència a la Finca

La seva distribució és bastant extensa i ocupa també zones de muntanya. Sobretot és comú i abundant als pinars i pinars amb alzines, a les zones de conreu i a les garrigues. No s'ha trobat en algunes quadrícules de muntanya. La baixa quantitat de dades de nidificació probables o segures es deu a la dificultat de sentir el seu cant, extremadament agut. En canvi, és molt bo de detectar visualment.

Rossinyol. *Luscinia megarhynchos*. Ruiseñor común

Distribució

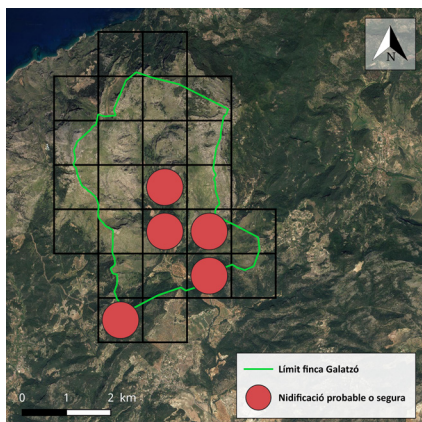
S'estén per Europa des de la Península Ibèrica fins a l'Àsia central i zones de l'Orient Mitjà, però evita les latituds més septentrionals. Al nord d'Àfrica, s'estén des del nord del Marroc fins a Tunísia. A les Balears es troba a Mallorca, Menorca i Eivissa.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Espècie estival, comuna i abundant a les tres illes majors. Ocupa una gran varietat d'hàbitats, com ara zones forestals, horts, jardins, torrents i zones humides. A la tardor parteix cap a les zones d'hivernada a l'Àfrica subsahariana i retorna per l'abril.

Estat de conservació.

Com a auell insectívor, està catalogat a Espanya com d'interès especial. Presenta una població abundant i ben distribuïda i no mostra problemes de conservació, si bé es pot veure afectat per la greu disminució generalitzada d'insectes.

sexes iguals

Presència a la Finca

El rossinyol té un cant potent i distintiu que el fa fàcilment identificable. La seva presència es troba limitada a les zones forestals amb pins i alzines de la zona sud, més plana. Evita, en canvi, les zones de conreu i les més abruptes.

Pàssera. *Monticola solitarius*. Roquero solitario

Distribució

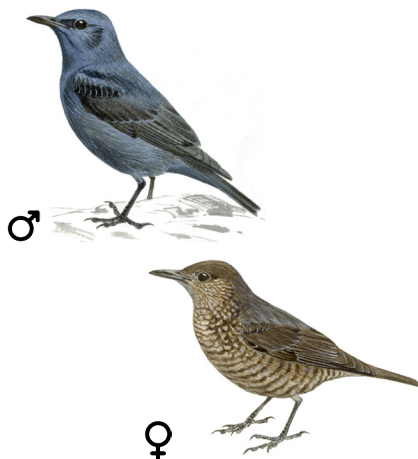
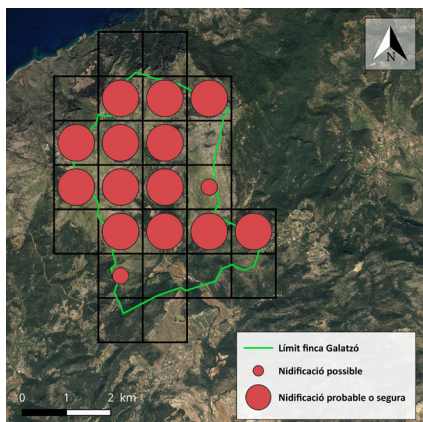
Es troba als països al voltant del Mediterrani i a l'Àsia, en una franja muntanyosa del sud de l'Himàlaia, al Pakistan, l'Índia, el Nepal i Bhutan. També s'estén per Corea, Taiwan, la Xina i l'arxipèlag del Japó.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Espècie sedentària que és abundant a Mallorca, moderada a Menorca i Eivissa i escassa a Formentera, Cabrera i sa Dragonera. En general és comuna i associada a penya-segats, interiors o costaners, roquissars i també a zones edificades.

Estat de conservació.

Gràcies a la seva extensa àrea de distribució i a la importància de la seva població, que es considera estable, està avaluada de preocupació menor per l'UICN i catalogada d'interès especial a Espanya. Per tant, no és una espècie amenaçada.

Presència a la Finca

Ocupa la majoria de les quadrícules gràcies al fet que aprofita qualsevol petit penya-segat o roquissar per nidificar. La quadrícula 18 presenta un hàbitat adient per a aquesta espècie, però no se n'hi han detectat exemplars. La pàssera és bona d'identificar pel seu comportament i cant i, per tant, es considera que el mapa que se n'ha obtingut és adequat.

Vitrac. *Saxicola rubicola*. Tarabilla europea

Distribució

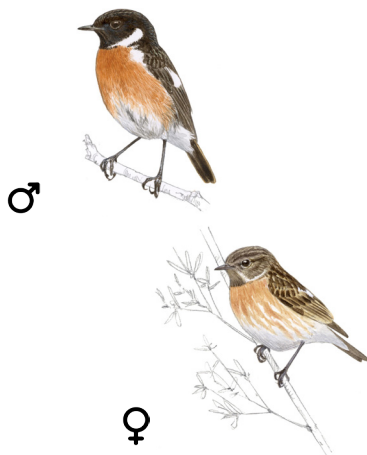
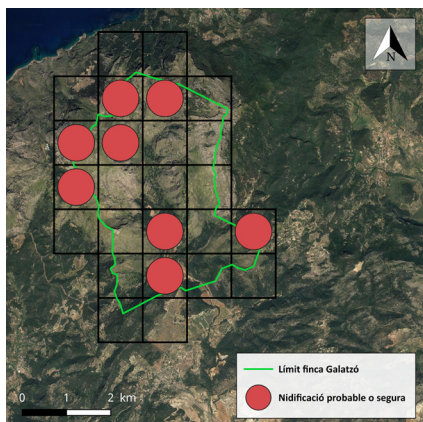
Espècie amb una distribució molt àmplia per Europa, Àsia i Àfrica, amb poblacions estivals i d'altres sedentàries. A les illes Balears es troba a Mallorca, Menorca i Eivissa.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Espècie comuna i abundant a Mallorca, Menorca i Eivissa. A Formentera i illes més petites, com Cabrera i sa Dragonera, es presenta a l'hivern. Ocupa un àmplia varietat d'hàbitats, però preferentment es troba en els agrícoles.

Estat de conservació.

És un aucell insectívor, considerat de preocupació menor per l'UICN i catalogat a Espanya com d'interès especial. A les Balears no presenta cap problema de conservació aparent, si bé la disminució generalitzada d'insectes i la intensificació agrària segurament estan afectant l'espècie.

Presència a la Finca

El vitrac presenta una distribució desigual. Ocupa quadrícules de muntanya amb predomini del carritx i les dues amb més extensió de conreus de secà. Es tracta d'una espècie molt escassa que, malgrat ser bona de detectar, podria ser present en alguna altra quadrícula de muntanya. Malgrat això, es considera que la distribució que se n'ha obtingut és molt fidel a la real.

Gorrió teulader. *Passer domesticus*. Gorrión común

Distribució

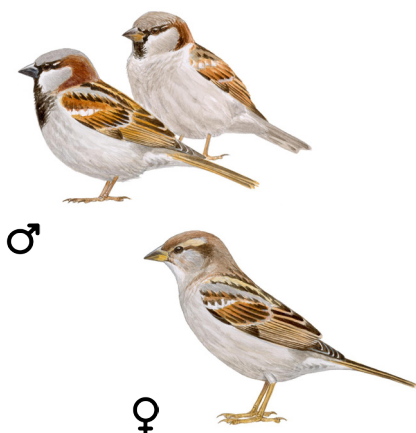
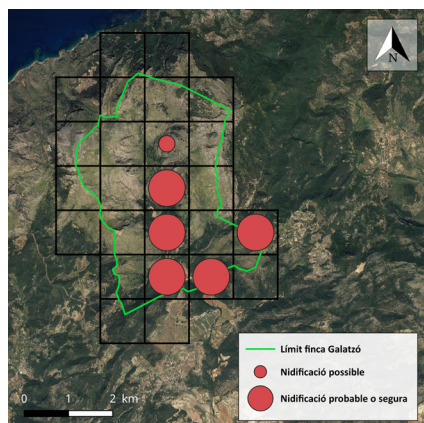
Espècie originària d'una gran part d'Europa, d'Àsia i del nord d'Àfrica. És un dels pocs aucells que ocupa tots els continents gràcies a les introduccions que l'home n'ha fet. A les Balears es troba a les quatre illes majors i, ocasionalment, a Cabrera i sa Dragonera.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Espècie molt associada a la presència humana, i als seus habitatges, conreus i ramaderia. És sedentària, comuna i abundant a les quatre illes majors. Ocasionalment ha nidificat a Cabrera i a sa Dragonera.

Estat de conservació.

No es troba amenaçat gràcies a la seva amplíssima distribució i a la magnitud de les seves poblacions. A Espanya no es troba catalogat, però no es una espècie que es pugui caçar i, per tant, gaudeix de protecció.

Presència a la Finca

Com aucell dependent de l'activitat humana, només s'ha detectat a les quadrícules amb conreus i als voltants de les cases. Falta absolutament a la resta de quadrícules. No és una espècie abundant, però és bona de veure, sobretot al voltant de la possessió i del refugi, i pels conreus.

Titina d'estiu. *Anthus campestris*. Bisbita campestre

Distribució

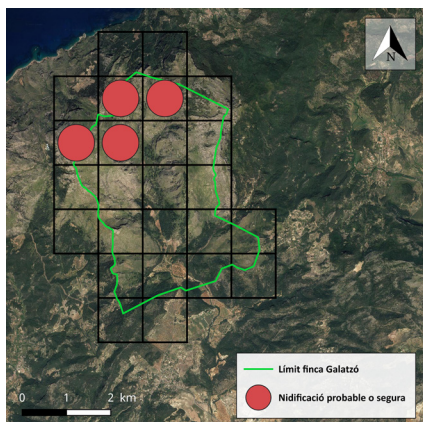
Es distribueix per la Península Ibèrica, el sud de França, Itàlia, Grècia, els països de l'est d'Europa i fins a l'Àsia central i zones del nord-est d'Àfrica. A les Balears ocupa les quatre illes majors.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

És una espècie estival moderada a Mallorca i Menorca i escassa a Eivissa i Formentera. Es pot veure en totes dues migracions a qualsevol illa.

Estat de conservació.

No és una espècie amenaçada gràcies a la seva extensa àrea de distribució i a la seva important població. Per aquests motius està avaluada de preocupació menor per l'UICN i catalogada d'interès especial a Espanya.

sexes iguals

juvenil

Presència a la Finca

És interessant la distribució que se n'ha obtingut. En principi podria haver-se trobat al pla i a la muntanya, com a altres zones de Mallorca, però només s'ha detectat a les parts més elevades de la mola de s'Esclop i voltants. No se n'ha recollit cap dada a les zones de la vall, planes o amb pendents suaus. Atès que és un auell bo de detectar, es considera que el mapa que se n'ha obtingut és l'adequat.

Pinsà. *Fringilia coelebs*. Pinzón vulgar

Distribució

S'estén per Europa i Àsia fins a Sibèria i a l'oest de Mongòlia, el nord d'Àfrica i les illes macaronèsies. A les Balears es troba a Mallorca i a Menorca.

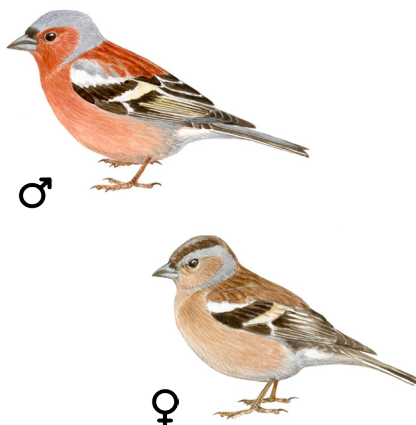
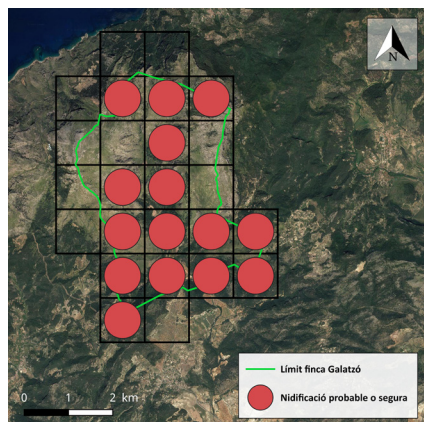
Estatus a les Balears i a Mallorca.

Reproductor i sedentari abundant a Mallorca i moderat a Menorca. Hivernant abundant a Mallorca i Eivissa, moderat a Menorca, Formentera i sa Dragonera, i escàs a Cabrera. És una espècie molt lligada als ambients forestals.

Estat de conservació.

Avaluat com de preocupació menor per l'UICN i pel Llibre vermell de les aus d'Espanya. Oficialment protegit com d'interès especial i, per tant, no és una espècie amenaçada.

A les Balears es troba en expansió, com altres espècies forestals, gràcies a l'augment de les zones boscoses.

Presència a la Finca

És present pràcticament a totes les zones de la finca amb vegetació arbrada de pins i alzines i evita les zones amb fort pendent, sense arbrat, on predomina el càrritx. És bo de detectar visualment i pel seu cant i reclam. Es considera que el mapa que se n'ha obtingut és el correcte.

Verderol. *Chloris chloris*. Verderón común

Distribució

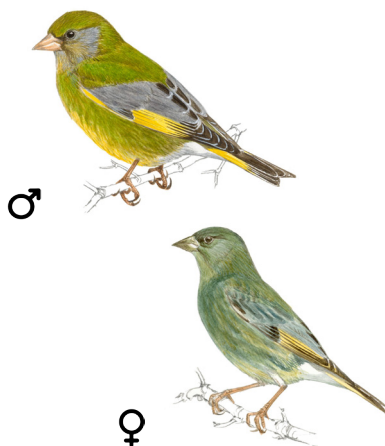
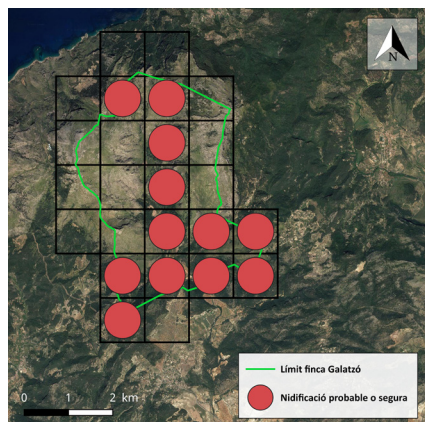
S'estén per tot el continent europeu, pel nord-oest d'Àfrica, pel Caucas i parts de l'Iran i de l'Àsia central. L'espècie va ser introduïda en molts de països. A les Balears es troba a totes les illes.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Espècie sedentària molt comuna i abundant a Mallorca, Menorca i Eivissa, moderada a Formentera i escassa a Cabrera i sa Dragonera. Ocupa hàbitats amb arbres, des de boscos a garrigues arbrades, així com conreus de secà, horts, jardins i els arbres dels carrers de pobles i ciutats.

Estat de conservació.

És una espècie que no es troba inclosa en el catàleg oficial espanyol, però no es pot caçar. Atès que es tracta d'una espècie comuna, abundant i ben distribuïda, no presenta cap problema de conservació. Antigament se'n capturaven exemplars per engabiar, pràctica que ha desaparegut i que és il·legal.

Presència a la Finca

Té una distribució àmplia per totes les zones forestals i de conreu. Només manca a les quadrícules de muntanya sense arbrat i que, per tant, no són aptes per a la seva nidificació. Es fàcil d'identificar i es considera que la distribució que se n'ha obtingut és la correcta.

Passerell. *Linaria cannabina*. Pardillo común

Distribució

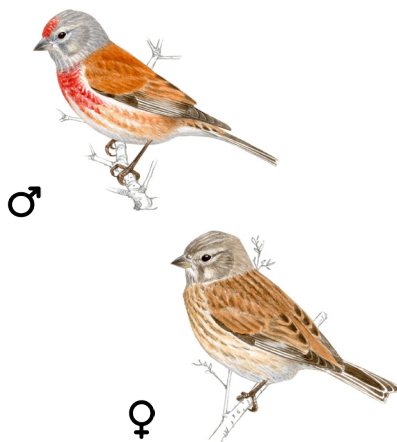
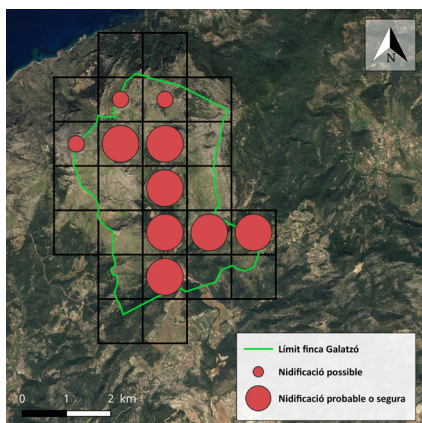
Ocupa Europa, excepte la meitat nord d'Escandinàvia i de Rússia. Per l'est arriba a la Xina, pel sud a Israel, al nord-oest d'Àfrica i a les illes Canàries. A les Balears es troba a totes les illes i als illots més grans.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Reproductor i sedentari abundant a Mallorca i a Eivissa, moderat a Menorca i a Formentera, i escàs a Cabrera i a sa Dragonera. Hivernant moderat a Menorca i escàs a Mallorca.

Estat de conservació.

L'UICN el considera de preocupació menor, a l'igual que ho fa el Llibre vermell de les aus d'Espanya. La intensificació de l'agricultura, la utilització de pesticides i la caça furtiva per part d'ocellaires fan que es trobi en regressió. No és una espècie protegida, però no es pot capturar.

Presència a la Finca

Es distribueix per les zones planes i agrícoles de secà del centre de la vall i pels pinars. També s'ha detectat, més escàs, per algunes de les quadrícules de muntanya. És possible que n'hi hagi exemplars en molt baixa densitat en quadrícules amb fort pendent i amb predomini del càrritx.

Trencapinyons. *Loxia curvirostra*. Piquituerto común

Distribució

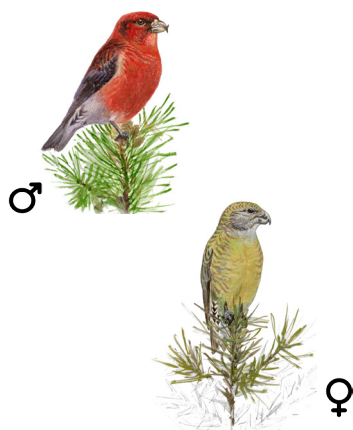
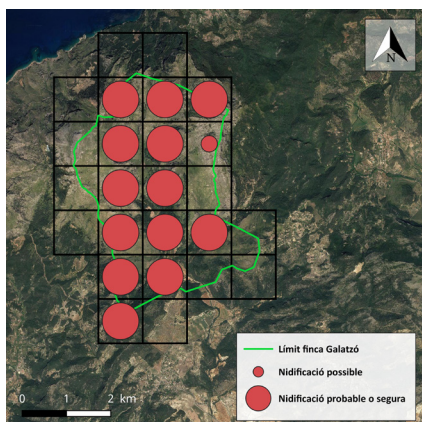
Ocupa les extenses regions forestals temperades-fredes d'Europa, Àsia, Nord-amèrica i Centreamèrica. També una estreta franja al nord-oest d'Àfrica. A les illes Balears es troba a Mallorca i a Eivissa. Sorprenentment és absent de Menorca.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Es tracta d'un auell reproductor i sedentari, abundant a Mallorca i moderat a Eivissa. Hivernant rar a Cabrera i accidental a Menorca, Formentera i sa Dragonera.

Estat de conservació.

Avaluat de preocupació menor per l'UICN i catalogat d'interès especial a Espanya. És una espècie no amenaçada gràcies a la seva àmplia distribució i abundància. El trencapinyons és eminentment forestal i s'alimenta bàsicament dels pinyons dels pins gràcies a l'extraordinària forma del seu bec. Els incendis i les tales forestals poden condicionar-ne l'abundància. No obstant això, es veu afavorit per l'increment generalitzat de les masses arbòries de coníferes.

Presència a la Finca

Es presenta a la major part del territori sempre que trobi pins, encara que siguin pocs. No s'ha detectat a les quadrícules de muntanya desproveïdes de pins grans. Podria ser present a la quadrícula 18, on disposa d'un hàbitat adequat.

Cadenera. *Carduelis carduelis*. Jilguero europeo

Distribució

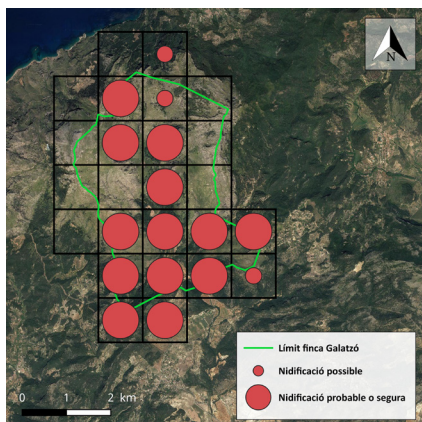
Ocupa la major part d'Europa, excepte el centre i nord d'Escandinàvia, gran part d'Àsia, i també es distribueix per la franja del nord d'Àfrica, penetrant cap al sud per la conca del Nil. A les illes Balears es troba a totes les illes i illots majors.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Es tracta d'un auell sedentari, abundant a Mallorca, Menorca i Eivissa i moderat a Formentera, més escàs a Cabrera i a sa Dragonera.

Estat de conservació.

Avaluat de preocupació menor per l'UICN i catalogat d'interès especial a Espanya. No es troba amenaçat gràcies a la seva àmplia distribució i abundància. No obstant això, la seva coloració vistosa i el seu cant variat provoquen que sigui freqüentment capturat de manera il·legal com a auell de gàbia. També pateix per l'ús abusiu de plaguicides i d'herbicides als cultius.

sexes iguals

Presència a la Finca

Ocupa la majoria de les quadrícules de la finca i evita les més accidentades i desproveïdes de vegetació arbòria. Podria trobar-se a la quadrícula 22, tot i que no hi ha estat detectada. Es considera que la cobertura que se n'ha obtingut és la adequada.

Gafarró. *Serinus serinus*. Serín verdecillo

Distribució

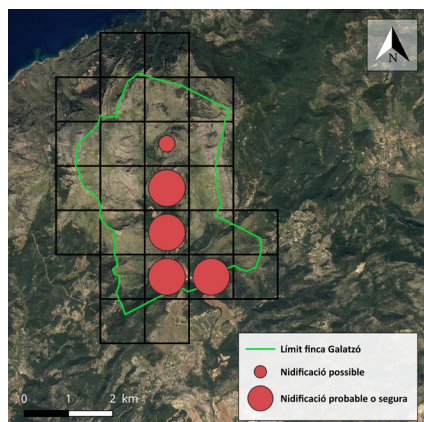
Ocupa gran part d'Europa fins a Rússia, gran part de Turquia i la costa mediterrània de Síria. També ocupa la costa del nord-est d'Àfrica des del Marroc a Tunísia. A les Balears es troba a Mallorca, Eivissa, Formentera, Cabrera i sa Dragonera, però no a Menorca.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Espècie sedentària abundant a Mallorca i a les Pitiüses, escassa a sa Dragonera i rara a Cabrera.

Estat de conservació.

Avaluat de preocupació menor per l'UICN i no catalogat a Espanya per haver estat una espècie que es caçava per engabiar, si bé ara és il·legal. No es troba amenaçat, gràcies a la seva gran àrea de distribució i al fet que ocupa una gran varietat d'hàbitats, el gafarró es veu afectat per la intensificació agrícola i per l'ús d'insecticides.

♂

♀

Presència a la Finca

Es troba en baixa densitat a les zones planes amb conreus i boscos de pins i alzines, i evita les quadrícules de muntanya desproveïdes d'arbrat. És un aucell bo d'identificar tant visualment com auditivament i es considera que el mapa de distribució que se n'ha obtingut és l'adequat.

Sòl-lera boscana. *Emberiza cirulus*. Escribano soteño

Distribució

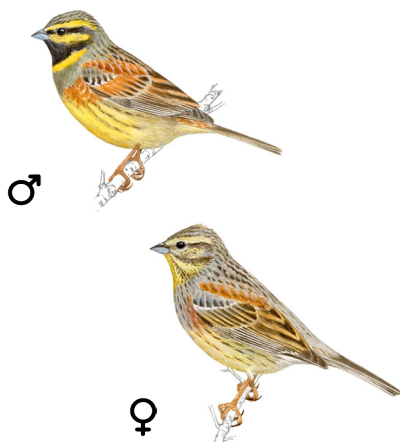
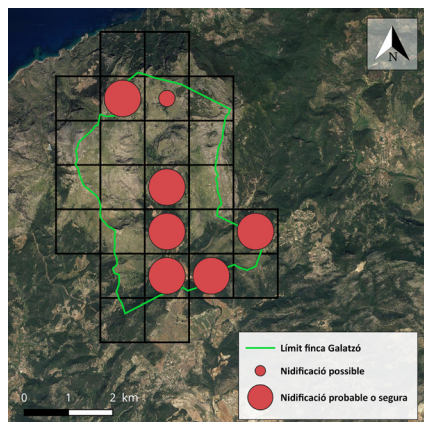
Es troba als voltants del mar Mediterrani, principalment a la Península Ibèrica, França, Itàlia, els Balcans, Turquia i nord-est d'Àfrica. A les Balears ocupa Mallorca i Eivissa.

Estatus a les Balears i a Mallorca.

Espècie sedentària i bastant comuna, amb una densitat moderada a Mallorca i escassa a Eivissa. A les restants illes és accidental. Habita conreus arbrats de secà, olivars, voreres i clarianes de boscos de pins i alzines i garrigues.

Estat de conservació.

Considerada per l'UICN com de preocupació menor i d'interès especial al catàleg espanyol. Però a la Llista vermella de les aus d'Espanya es considera com una espècie gairebé amenaçada. Sembla que en la seva àrea de distribució la població es troba amb lleuger increment. Per tots aquests motius, no és una espècie amenaçada.

Presència a la Finca

Força abundant, ocupa les zones boscoses de baixa cobertura arbòria i amb predomini d'ullastres, llentiscles i pins, així com els camps de conreu de secà amb presència d'espècies llenyoses. Tractant-se d'una espècie que es detecta amb facilitat, es considera que la distribució que se n'ha obtingut és correcta.

Bibliografia

Avellà, F i Muñoz, A. 1997. Atles dels aucells nidificants de Mallorca i Cabrera. GOB, Palma de Mallorca.

Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, L. i Herrando, S. (Eds.). 2004. Atles dels ocells nidificants de Catalunya 1999-2002. Institut Català d'Ornitologia (ICO)/Lynx Edicions. Barcelona.

Gill F., Donsker, D. y Rasmussen. P. (Eds). 2023. Lista mundial de aves del COI (v13.2). doi: 10.14344/IOC.ML.13.2.

GOB, 2010. Atles dels aucells nidificants de Mallorca i Cabrera, 2003-2007. Palma de Mallorca.

Hinckley, D., Moss, J., López-Jurado, C., González, J.M., Martínez, Ol, i Capó, J. Novetats ornitològiques de 2022. Anuari ornitològic de les Balears, 37: 95-285.

SEO/BirdLife (López-Jiménez, N. Ed). 2021. Libro Rojo de las aves de España. SEO/BirdLife. Madrid

Sharrock, J.T.R., 1976. The Atlas of the breeding Birds in Britain and Ireland. T. & A. D. Poyser. Berkhamsted.

Viada, C. 2020. Llibre Vermell dels Vertebrats de les Illes Balears (4ª ed.). Conselleria de Medi Ambient i Territori-SEO/BirdLife.

Aquest Atlas dels Aucells Nidificants de la Finca Pública de Galatzó és el fruit de la col·laboració entre l'Ajuntament de Calvià i el grup Local SEO-Virot Balears de la Societat Espanyola d'Ornitologia (Seo/Birdlife)

Ajuntament de
Calvià Mallorca

Medi
Ambient